

DE TWEEDE BRIEF VAN PETRUS

Een verklaring van deze brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS
VAST
10**

De tweede brief van Petrus

De tweede brief van PETRUS

**Een verklaring van Paulus'
brief speciaal voor jou**

Rotsvast 10

Ger de Koning

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de brief van Jakobus en de eerste brief van Petrus bij Uitgeverij Daniël:

© 2015 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-07-8 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van 'Uitgeverij Daniël' of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling,

© Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik	6	
Vertalingen	6	
Afkortingen bijbelboeken	6	
Haakjes	7	
Vooraf	9	
De tweede brief van Petrus	11	
2 Petrus 1		
Verzen 1-2	Aanhef en zegenwens	13
Verzen 3-7	Goddelijke natuur en geestelijke groei	17
Verzen 8-15	Een rijkelijke ingang	23
Verzen 16-21	Het profetische woord	29
2 Petrus 2		
Verzen 1-6	Voorbeelden van Gods oordeel	35
Verzen 7-16	De onrechtvaardigen en hun werken	41
Verzen 17-22	Zich afwenden van de bekende weg	47
2 Petrus 3		
Verzen 1-9	Spotters krijgen antwoord	53
Verzen 10-18	Opgroeien in genade en kennis	59
Andere publicaties	66	

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn	Genesis
Ex	Exodus
Lv	Leviticus
Nm	Numeri
Dt	Deuteronomium

Historische boeken

Jz	Jozua
Ri	Richteren
Ru	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Koningen
2Kn	2 Koningen
1Kr	1 Kronieken
2Kr	2 Kronieken
Ea	Ezra
Ne	Nehemia
Es	Esther

Poëtische boeken

Jb	Job
Ps	Psalmen
Sp	Spreuken
Pr	Prediker
Hl	Hooglied

Profetische boeken

Js	Jesaja
Jr	Jeremia
Kl	Klaagliederen
Ez	Ezechiël
Dn	Daniël
Hs	Hosea
Jl	Joël
Am	Amos
Ob	Obadja
Jn	Jona
Mi	Micha
Na	Nahum
Hk	Habakuk
Zf	Zefanja
Hg	Haggai
Zc	Zacharia
Ml	Maleachi

Nieuwe Testament

Mt	Mattheüs
Mk	Markus
Lk	Lukas
Jh	Johannes
Hd	Handelingen
Rm	Romeinen
1Ko	1 Korinthiërs
2Ko	2 Korinthiërs
Gl	Galaten
Ef	Efeziërs
Fp	Filippenzen
Ko	Kolossenzen
1Th	1 Thessalonicenzen
2Th	2 Thessalonicenzen
1Tm	1 Timotheüs
2Tm	2 Timotheüs
Tt	Titus
Fm	Filémon
Hb	Hebreeënen
Jk	Jakobus
1Pt	1 Petrus
2Pt	2 Petrus
1Jh	1 Johannes
2Jh	2 Johannes
3Jh	3 Johannes
Jd	Judas
Op	Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Hierbij mag ik je het tiende deel uit de Rotsvast-reeks aanbieden.

In dit tiende deel staat een verklaring van een praktische brief, de *tweede brief van Petrus*, die vooral gericht is aan personen met een Joodse achtergrond. Wat dat betreft is hij verwant met de voorgaande brieven, die aan de *Hebreeën* en de *brief van Jakobus*. Hierin staat het werk van Christus op de voorgrond. In de *tweede brief van Petrus* gaat het erom hoe het geloof in Christus in de praktijk zichtbaar wordt. Het zijn brieven die jou aanspreken als een volgeling van Christus. Het gaat om de navolging van Hem, Die verworpen is. Evenals de *brief aan de Hebreeën* en de *eerste brief van Petrus* zijn deze brieven enorm inspirerend voor het leven in geloof.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *tweede brief van Petrus* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.
3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de

Bijbel beter te leren kennen. Er zullen misschien wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik in dit boek de drie brieven in zesenveertig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer – bijvoorbeeld V2 is *vers 2* – aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je in ruim zes weken een goede indruk gekregen van deze drie prachtige, praktische brieven.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe versie 2019

De tweede brief van Petrus

In de tweede brief die we van Petrus in de Bijbel hebben, richt Petrus zich tot dezelfde gelovigen als in zijn eerste brief. Dat kunnen we opmaken uit 2 *Petrus* 3 (2Pt 3:1). Net als in de eerste brief is in deze brief 'de regering van God' de hoofdgedachte. Het verschil is dat het in de eerste brief gaat om de regering van God over de *gelovigen*, terwijl het in deze brief gaat over Gods regering over de *ongelovigen*.

God regeert. Hij is soeverein en heeft het bestuur van de wereld vast in handen, ook al lijkt het voor het natuurlijk oog anders te zijn. Je moet dan ook de dingen niet beoordelen zoals ze zich aan je voordoen, maar je moet ze allemaal zien in het licht van Gods Woord. Vandaar dat ook deze brief van groot belang is om je niet in verwarring te laten brengen door het handelen van de goddelozen die ook nog eens het gelijk aan hun kant lijken te hebben. Dat laatste is slechts schijn, en schijn bedriegt.

Petrus schrijft deze brief als zijn geestelijk testament. Zijn heengaan is aanstaande. In zijn eerste brief heeft hij de gelovigen bemoedigd met het oog op de vervolgingen en het lijden dat ze ondergaan. In het vreedrijk zal dat niet meer zo zijn. Daarop heeft hij steeds hun oog gericht. Zijn tweede brief staat vol waarschuwingen met het oog op het verval dat door verleiders wordt bewerkt.

Dit is een kenmerk van meerdere 'tweede brieven', zoals de *tweede brief aan de Thessalonicenzen* en de *tweede brief aan Timotheüs*. Dan gaat het niet zozeer om gevaren van buitenaf, vanuit de wereld, maar om gevaren van binnenuit, binnen de christenheid. Je moet ook bewaard blijven voor de misleiders.

In beide brieven maakt de komst van de Heer Jezus alles anders. Ook in zijn tweede brief wijst Petrus op die komst. Hij gaat daarbij zelfs nog verder dan de komst van de Heer om het vreedrijk op te richten. Hij schrijft over de eeuwige toestand van de nieuwe hemel

en de nieuwe aarde. Dat is een geweldige aansporing om trouw te zijn en te waken dat de misleiders geen kans krijgen het geloof van Gods kinderen te ondermijnen.

2 Petrus 1:1-2

Aanhef en zegenwens

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 *Simon Petrus, slaaf en apostel van Jezus Christus, aan hen die een even kostbaar geloof als wij verkregen hebben door [de] gerechtigheid van onze God en Heiland Jezus Christus: 2 genade en vrede zij u vermenigvuldigd in [de] kennis van God en van Jezus, onze Heer.*

V1. De brief is door Petrus geschreven. Hij is de afzender. Anders dan in zijn eerste brief noemt hij zichzelf hier “*Simon Petrus*”. ‘Simon’ is de naam die zijn ouders hem hebben gegeven. Het is, kun je zeggen, zijn oude naam. De Heer Jezus heeft hem zijn nieuwe naam ‘Petrus’ gegeven (*Jh 1:43; Mt 10:2; 16:18*). Dat Petrus zich als afzender met zijn dubbele naam voorstelt, is opmerkelijk. Het zegt, denk ik, veel van zijn geestelijke gezindheid. Hij is aan het einde van zijn leven. Hij weet wie hij in Christus is. Toch is hij zijn oorsprong niet vergeten.

Verderop, in *vers 9*, herinnert hij zijn lezers eraan dat wie vergeet wat hij vroeger was, blind en kortzichtig is. Hoe langer iemand met de Heer zijn weg gaat, des te meer zal hij de Heer Jezus leren kennen, maar des te meer ook zal hij inzien wie hij zelf van nature is. Het zal het besef van de genade er alleen maar groter door maken. Door zich als Simon voor te stellen zegt hij tegen zijn lezers dat hij niet beter is dan zij. Door zich daarnaast als Petrus voor te stellen zegt hij dat hij tot hen spreekt als een broeder onder de broeders.

Hij komt namens een Ander, namens “*Jezus Christus*”. Van Hem is hij een “*slaaf*”. Wat hij te zeggen heeft, zegt hij omdat de Heer Jezus hem dat opdraagt. Hij is volledig aan Zijn gezag onderworpen. Dat is geen last, maar een lust. Hij noemt zichzelf graag zo. Er is toch niets mooiers dan een slaaf te zijn van Hem Die jou heeft verlost uit

de macht van de zonde en bevrijd heeft van de dood en het oordeel daarna (*Hb 9:27*)?

Petrus is echter niet alleen slaaf, hij is ook "*apostel*". Dit betekent dat hij met gezag spreekt. Hij komt niet alleen omdat hij een slaaf is, maar hij komt ook met het gezag van de Heer Jezus en spreekt in Zijn Naam. Wat hij heeft te zeggen, is hem door de Heer Jezus opgelegd en dat geeft hij door met het gezag van zijn Zender. Uiteindelijk spreekt dan ook niet Petrus tot je, maar de Heer Jezus. Dat zal je ervoor bewaren deze brief als een menselijk geschrift te lezen en je onder de indruk brengen van de kracht van God die uit deze brief spreekt.

Petrus adresseert zijn brief "*aan hen die een even kostbaar geloof als wij verkregen hebben*". Hij vermeldt daarbij dat hij en zij dat te danken hebben aan "*[de] gerechtigheid van onze God en Heiland Jezus Christus*". Het geloof is kostbaar, het is van bijzondere waarde. Het gaat hier niet zozeer erom *dat* je gelooft, het feit dat je gelooft, je persoonlijk geloof, maar meer om *wat* je gelooft, om het hele geloofsgoed, alles wat het geloof inhoudt. Wat het geloof inhoudt, zijn alle zegeningen die je in Christus zijn gegeven. Die zegeningen zijn niet slechts het deel van een elite, een speciale groep van bevoorrechte gelovigen, maar ze zijn het deel van alle gelovigen.

Petrus richt zich wel speciaal tot de Joden. Zij zijn opgevoed met de gedachte dat eigen gerechtigheid, het voldoen aan de wet, de zegen geeft van alles wat God beloofd heeft. Daartoe hadden ze zich als volk verplicht bij de berg Sinaï (*Ex 19:8*). Maar op die basis hebben ze door hun ongehoorzaamheid en de verwerping van de Heer Jezus de zegen en elk recht daarop voorgoed verspeeld. Die zegen is nu alleen te krijgen door geloof in de verworpen en verheerlijkte Heer. In wat Christus heeft gedaan, is voor God de basis gelegd om al de beloofde zegen toch te geven aan ieder die gelooft.

Het is Zijn gerechtigheid, dat wil zeggen Zijn rechtvaardig handelen, naar aanleiding van het werk van Zijn Zoon om ieder die in

de Zoon gelooft deel te laten krijgen aan de kostbaarheid van het hele geloofsgoed. Daarom spreekt Petrus over de “gerechtigheid” van onze God en Heiland Jezus Christus. Tevens mag je bij “de gerechtigheid van onze God” eraan denken dat God trouw is aan de beloften die Hij aan de vaders van Israël heeft gedaan. In Zijn gerechtigheid zal Hij alle beloften vervullen.

Doordat Petrus spreekt over “onze God en Heiland Jezus Christus”, zie je dat God en de Heiland Jezus Christus één Persoon zijn (vgl. *Tt* 2:13). De naam ‘Heiland’ verbindt dit vers met het Oude Testament, dat zij, aan wie Petrus schrijft, zo goed kennen. Zo noemt God Zich in *Jesaja 45* ‘Heiland’ (*Js* 45:15). Dat doet Hij met het oog op het naderende einde van Israël. Een Heiland of Verlosser is nodig als het einde van het bestaan van een volk of een mens in zicht komt. Daarom past deze naam in deze brief, waarin we lezen over het einde van al het geschapene (vgl. *Lk* 1:47; *1Tm* 2:3; 4:10; *Tt* 1:3; 2:10; 3:4; *Jd* 1:25). Deze naam laat ook zien dat de Heer Jezus zowel Heiland als *Jahweh* – in de HSV vertaald met HEERE – van het Oude Testament is.

Als Hij dan ook door Petrus aan zijn lezers als de oorsprong van het kostbare geloof wordt voorgesteld, herinnert het hen eveneens aan de trouw van de God van Israël, Die aan Zijn volk dit geloof verleent. Dit geloof is nu niet meer verbonden met Gods aardse volk, maar met Gods hemelse volk, waarin we de dingen vinden die God geeft. In het christendom zijn ze als waarheden geopenbaard. Het is een grote genade dat te mogen zien.

V2. Petrus besluit zijn inleidende woorden met zijn lezers “genade en vrede” toe te wensen. Hij doet dat echter op een indringende manier. Hij is zich ervan bewust, en wil zijn lezers daarvan ook doordringen, dat er zwaar weer op komst is voor hen die leven in geloof. Terwijl grote gevaren zich aandienen en de dreiging ervan toeneemt (*Mt* 24:12), weet hij van een evenzeer toenemende genade en vrede. De dreiging kan niet zo groot zijn, of de genade en vrede nemen nog meer toe (vgl. *Rm* 5:20b).

Daarom spreekt Petrus over een ‘vermenigvuldiging’ van genade en vrede. Hij wil dat jij je steeds meer bewust wordt van de genade die jou ter beschikking staat om je leven in deze eindtijd te leven. Je hoeft er niet op eigen kracht en met eigen middelen doorheen te gaan. Dat red je ook niet. Vertrouw je toe aan de genade van God. Je hebt Hem toch leren kennen als “*de God van alle genade*” (1Pt 5:10)? Je zult dan ook in toenemende mate met vrede in je hart door de moeilijkste omstandigheden heen kunnen gaan.

Petrus verbindt aan deze zegenwens “[*de*] kennis van God en van Jezus, onze Heer”. Hier heb je de vaste grond om de vervulling van de wens van Petrus te ervaren. Door je persoonlijke omgang met God en de Heer Jezus zul je Hen steeds beter leren kennen. Die kennis doe je op door Gods Woord te lezen en te bestuderen. Daar ben je nu mee bezig en dat is een goede zaak.

In de Bijbel maken God en de Heer Jezus Hun plannen bekend. Als je daarvan op de hoogte bent, zul je niet snel in verwarring en vertwijfeling raken. De Heilige Geest zal je bij het lezen van Gods Woord alles laten zien wat God met de Heer Jezus van plan is. Christus is het Middelpunt van al Gods gedachten. Als jouw gedachten gericht worden op datzelfde Middelpunt, zul je daarin de steun en het voedsel voor je geloof vinden. Je geloof zal zich in die kennis steeds verder ontwikkelen en uitbreiden. Zo komt de vermenigvuldiging tot stand die Petrus je namens Jezus Christus toewenst.

Lees nog eens 2 Petrus 1:1-2.

Verwerking:

Welke bemoedigingen bevatten deze verzen?

2 Petrus 1:3-7

Goddelijke natuur en geestelijke groei

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

3 Zijn Goddelijke kracht heeft ons immers alles geschonken betreffende [het] leven en [de] Godsvrucht door de kennis van Hem Die ons heeft geroepen door <Zijn eigen> heerlijkheid en deugd, 4 waardoor Hij ons de kostbare en zeer grote beloften geschonken heeft, opdat u daardoor deelgenoten van [de] Goddelijke natuur zou worden, ontkomen aan het verderf dat door [de] begeerte in de wereld is. 5 Voegt om deze redenen echter ook, met inbreng van alle ijver, bij uw geloof de deugd, en bij de deugd de kennis, 6 en bij de kennis de zelfbeheersing, en bij de zelfbeheersing de volharding, en bij de volharding de Godsvrucht, 7 en bij de Godsvrucht de broederliefde, en bij de broederliefde de liefde.

V3. Alles wat je hebt gekregen en wat samengevat is in de uitdrukking “kostbaar geloof” (vers 1), is je geschonken door “Goddelijke kracht”. Je hebt er zelf geen enkele bijdrage aan geleverd en er ook niet het geringste voor betaald. Wat je hebt gekregen, is je echt “geschonken”. Het is alles een genadegave van God.

Wat heb je zoal gekregen? Hij heeft je bevrijd uit de macht van de zonde en je de vergeving van je zonden gegeven. Hij heeft je de vrije toegang tot het heiligdom, in Zijn tegenwoordigheid, gegeven. Je mag daar komen om Hem te aanbidden en Zijn hulp te vragen. Hij heeft je de Heilige Geest en Zijn Woord gegeven. Hij heeft je een erfenis in het vooruitzicht gesteld. Dit zijn zomaar een paar zegeningen die jouw deel zijn omdat Hij die heeft gegeven.

Niemand heeft Hem dat kunnen verhinderen. Alles wat God jou door Zijn kracht gegeven heeft, is volkomen geschikt om jou het leven te laten leven dat alleen de moeite waard is om te leven. Dat is een leven tot Zijn eer, een leven in heiligheid en toewijding aan

Hem. Het is een leven dat helemaal op God gericht is, een leven dat ware Godsvrucht laat zien, een leven in heilig respect voor Hem dat Hij waardeert en waarin Hij Zijn vreugde vindt.

Je kunt alleen leven tot Zijn eer naar de mate dat je kennis hebt van Hem Die jou heeft geroepen. Gods kracht wordt niet zichtbaar in jouw leven door tekenen en wonderen die jij zou kunnen verrichten, maar door jouw handelen in overeenstemming met de kennis die jij van Hem hebt. Wat weet jij van Hem? Je weet van Hem wat je van Hem hebt gezien. Daarbij is van belang hoe jij Hem hebt leren kennen, je eerste ontmoeting met Hem. Hij staat aan het begin van jouw leven als gelovige. Je bent tot Hem gekomen omdat Hij je heeft geroepen.

En hoe heeft Hij je geroepen? Hier staat het: *“Door <Zijn eigen> heerlijkheid en deugd.”* Je leefde in je zonden en kon jezelf niet redden. Toen toonde God Zich in Zijn *“heerlijkheid”* aan jou. Daarvan ging zo’n kracht uit, dat je als het ware naar Hem toetrokken werd. Een dergelijke ervaring heeft Abraham gehad. Hij zag de God van de heerlijkheid en verliet de afgodische omgeving waar hij was (*Jz 24:2-3; Hd 7:2*). Ook Paulus is door die heerlijkheid volkomen van koers veranderd (*Hd 22:6-11*). Het kan niet anders of je moet iets van Gods heerlijkheid hebben gezien, want anders geef je de wereld niet prijs.

“Deugd” spreekt hier van uitnemendheid, iets dat alles te boven gaat. God bezit een heerlijkheid en uitnemendheid waar elke aardse heerlijkheid en uitnemendheid volkomen bij verbleekt. Met ‘deugd’ is ook de kracht van je roeping verbonden. Wie de heerlijkheid en uitnemendheid van God ziet, als daar de ogen voor geopend zijn, ervaart een onweerstaanbare aantrekkingskracht.

V4. Door Zijn heerlijkheid en uitnemendheid heeft Hij jou *“kostbare ... beloften geschonken”*, dat zijn beloften die van grote waarde zijn. Het zijn ook *“zeer grote”* beloften. Het zijn al die beloften die in Christus *“ja”* en *“amen”* zijn (*2Ko 1:20*). Zo heb je de Heilige Geest ontvangen als onderpand van de belofte dat je de erfenis zult krij-

gen (Gl 3:14; Ef 1:13-14). Een andere belofte is dat je nu al het eeuwige leven mag bezitten, terwijl het volle genot ervan je zal worden gegeven als je in het Vaderhuis bent (Tt 1:2; 1Jh 2:25; Jh 17:3). Zijn dat geen *“kostbare en zeer grote beloften”*? Neem, voordat je verdergaat, maar eerst tijd om de Vader ervoor te danken.

Al die beloften waarvoor je zojuist hebt gedankt, laten zien dat je deelgenoot bent van de Goddelijke natuur. Zonder het bezit van de natuur van God, dat wil zeggen zonder leven uit God, zou je die beloften niet bezitten en ze ook niet in gemeenschap met God kunnen genieten.

Wat vormt het bezit van de Goddelijke natuur en wat je daardoor in staat bent te genieten, een enorm contrast met het leven dat je vroeger leefde. Alles waar vroeger je begeerten naar uitgingen, was verbonden met de wereld en met het verderf. Je begeerten werden gevoed door de wereld en hadden niet anders dan verderf tot gevolg. Het was allemaal even smerig en onrein en alleen gericht op de bevrediging van je eigen lusten. Wat je jezelf en anderen en bovenal God ermee aandeed, interesseerde je niet. Dat je daardoor het eeuwig oordeel tegemoet snelde, maakte je niets uit. Nu ben je aan dit alles ontkomen. Je bent het ontvlucht en door de Goddelijke kracht buiten het bereik ervan gebracht. Ook dit is iets om Hem voor te danken.

V5. Behalve een reden om Hem eeuwig voor te danken is het ook een aansporing je in te zetten om in alle dingen Gods eer te zoeken. Wat Zijn Goddelijke kracht je heeft gegeven, moet je ijverig maken in het gebruik ervan. Als je zou menen dat het allemaal wel goed zit, zou dat het bewijs zijn dat je geen deelgenoot bent van de Goddelijke natuur. Juist het bezit van de Goddelijke natuur zal je doen beseffen dat je leeft in een wereld die erop uit is om je getuigenis in de kiem te smoren. Iemand die echt deelgenoot is van de Goddelijke natuur die hem door de Goddelijke kracht geschonken is, zal ernaar verlangen alles te doen wat God verheerlijkt Die hem zo rijk heeft gezegend. Hij zal zich daar optimaal voor inzetten.

Petrus laat vervolgens de zeven fasen zien die het geloof tot een optimale werking brengen. “*Geloof*” is het geloof in de Goddelijke kracht en in de heerlijkheid van Christus die geopenbaard zal worden. Dat is geen dogma, geen leerstelling, maar de realiteit waar het om draait. In dat geloofsvertrouwen gaan we onze weg. Dat geloofsvertrouwen moet zich verdiepen.

1. Vol ijver moet daarom, “*om die reden*”, bij het geloof, dat is je vertrouwen op God, “*de deugd*” worden gevoegd. Als er echt geloof is, ontkomen we er niet aan dat het geloofsvertrouwen op de proef gesteld zal worden. Daar schrikken we niet van, integendeel, dat is alleen maar een aanleiding om juist dan ‘deugd’, dat is geestelijke moed en kracht, te laten zien. De moeilijkheden zullen overwonnen worden in plaats van toe te geven aan de druk om het geloof prijs te geven.
2. De moeilijkheden zullen je uitdrijven naar God. Je zult de gemeenschap met Hem zoeken en beleven en zo meer kennis van Hem opdoen. Daarom volgt “*kennis*” op het laten zien van geestelijke kracht. Als er geen kennis wordt toegevoegd, worden beproevingen alleen maar emotionele gebeurtenissen, waarbij het gevaar groot is om ermee te gaan pronken.
Deugd, of moed en kracht, kan alleen goed functioneren als er kennis is van Gods bedoeling met de geloofsbeproeving. Door het groeien in de kennis van Gods wil zal de geestelijke energie op de juiste wijze door je worden gebruikt. Kennis wordt zo een gids voor je wandel. Het brengt je tot een diepere bekendheid met God die in je hart werkt en in je wandel gezien wordt. Het bewaart je voor dwalingen.
3. V6. De kennis moet op de juiste wijze functioneren. Bij de kennis moet je daarom “*de zelfbeheersing*” voegen. Je kunt groeien in de kennis van God, je kunt steeds meer van Hem en Zijn plannen te weten komen, maar de zaak is vervolgens dat je op de juiste wijze van die kennis gebruikmaakt.

Het is niet de bedoeling dat je met al je verworven kennis meent dat je God ongeremd moet dienen en daarvoor overal aanleidingen ziet. Echte kennis zal je hart op Christus richten. Hij deed altijd volmaakt trouw de wil van God en dat deed Hij in volmaakte rust. Nooit liet Hij Zich opjagen of tot een overijld handelen brengen. Zijn leven werd geleid door de kennis van Gods wil.

4. Als je zo de wil van God wilt doen, zul je te maken krijgen met de tegenstand van de wereld. Daar had de Heer Jezus ook mee te maken, maar Hij liet Zich niet van het pad van gehoorzaamheid aan Zijn God afbrengen. Hij ging volhardend verder. Dat is voor jou hetzelfde. Daarom moet je aan de zelfbeheersing "*de volharding*" toevoegen. Dat er zelfbeheersing en volharding van je worden gevraagd, wil zeggen dat je een oude natuur hebt en in een omgeving leeft die je van God en Zijn dingen af willen trekken.
5. Je moet wel volharden in de goede dingen en je moet volharding wel op de goede manier in praktijk brengen. Je zou gemakkelijk kunnen volharden in nutteloze dingen. Daarom moet je "*de Godsvrucht*" eraan toevoegen. Godsvrucht is het bewust leven in de tegenwoordigheid van God. Daaruit vloeit als het ware automatisch het volgende aspect voort.
6. V7. Als die Godsvrucht er is, als je hart zo in gemeenschap is met God, is "*broederliefde*" geen zware opgave. Het is dan niet moeilijk allen lief te hebben die deelgenoten zijn van dezelfde Goddelijke natuur. Je zult je broeders en zusters liefhebben met een liefde die zal toenemen naarmate je meer in gemeenschap bent met God.
7. De broederliefde voert ten slotte tot de "*liefde*", dat is de hoogste liefde, de Goddelijke liefde. Bij de broederliefde kan het zo zijn, dat er dingen zijn die het liefhebben gemakkelijk maken. De Goddelijke liefde gaat nog verder, want God heeft lief ook als er niets is dat waard is om lief te hebben. Het is de bron,

de ontvouwing van liefde op het hoogste niveau. Als je zo liefhebt, sta je in verbinding met de eeuwigheid en kun je de tijdgeest weerstaan.

Lees nog eens 2 Petrus 1:3-7.

Verwerking:

Noem enkele zegeningen die de Goddelijke kracht je heeft geschonken. Wat mag als gevolg daarvan van jou worden verwacht?

2 Petrus 1:8-15

Een rijkelijke ingang

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

8 Want als deze dingen bij u aanwezig en overvloedig zijn, laten zij [u] niet werkeloos of onvruchtbaar wat de kennis van onze Heer Jezus Christus betreft. 9 Want hij bij wie deze dingen niet zijn, is blind, kortzichtig, en is de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten. 10 Daarom, broeders, beijvert u te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want door dit te doen zult u beslist nooit struikelen. 11 Want zo zal u rijkelijk de ingang in het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus worden verleend. 12 Daarom ben ik er altijd op-uit u aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze weet en bevestigd bent in de onderhavige waarheid. 13 Ik houd het echter voor juist, zolang ik in deze tent woon, u door herinnering op te wekken, 14 daar ik weet dat het afleggen van mijn tent aanstaande is, zoals ook onze Heer Jezus Christus mij duidelijk heeft gemaakt. 15 Ik zal mij echter beijveren, dat u zich ook telkens na mijn heengaan deze dingen kunt herinneren.

V8. In de vorige verzen heb je de zeven stappen van geestelijke groei van je geloof gezien. Je hebt gezien dat je geloof groeit als je er in de goede volgorde de volgende aspecten aan toevoegt: deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, Godsvrucht, broederliefde en ten slotte liefde. Het een volgt op het ander. Je kunt geen onderdeel weglaten of verplaatsen, want als je dat doet, stopt daar de groei. Als al deze aspecten in de groei van je geloof de juiste plaats hebben, zal het resultaat zijn dat je steeds beter de Heer Jezus leert kennen. Hoe meer je van de Heer weet, des te meer zul je Hem liefhebben en dienen.

De aanwezigheid en werkzaamheid van deze 'groeimiddelen' zijn de noodzakelijke voorwaarden om te groeien. Als ze er zijn, bewijzen ze hun activiteit in de vrucht die zich vormt. Die vrucht is een

leven waarin de kenmerken van de Heer Jezus zichtbaar worden en waardoor de Vader wordt verheerlijkt.

V9. Als deze dingen er niet zijn, is er geen geestelijke activiteit en geen vrucht. Het bewijst dat je “blind” en “kortzichtig” bent. Ik denk niet dat dit voor jou geldt, maar toch is het belangrijk het gevaar ervan te zien. Blind zijn betekent zonder inzicht zijn in Gods gedachten over de Heer Jezus. Wie blind is, is niet gegroeid tot volwassenheid. Iemand die kortzichtig is, kan alleen de dingen zien die heel dichtbij zijn. Kortzichtig zijn wil zeggen dat alleen wordt gekeken naar het heden, en niet naar de toekomst, het toekomstige koninkrijk. Er is geen vergezicht. Iemand die blind en kortzichtig is, is blind voor de hemelse dingen en is kortzichtig waar het de aardse dingen betreft. Hij kijkt niet verder dan hier-en-nu.

De oorzaak daarvan is dat hij “de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten” is. Hij is wel bekeerd, want anders kon er geen sprake van reiniging zijn. Iemand die niet bekeerd is, is nooit van zijn zonden gereinigd. Hij is echter niet te onderscheiden van de mensen van de wereld, want hoewel hij bekeerd is, leeft hij als iemand van de wereld.

Heeft Petrus zelf niet een dergelijke ervaring gehad? Was hij niet blind voor zijn eigen zwakheid in de nacht waarin de Heer Jezus werd overgeleverd? Was hij niet kortzichtig toen hij meende de Heer te moeten verdedigen? Bevond hij zich niet in het gezelschap van de wereld toen hij zich met de vijanden van zijn Heer stond te warmen aan hetzelfde vuur? Was hij niet de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten toen hij zijn Heer verraadde?

Wat Petrus is overkomen, kan ook jou en mij overkomen. Gelukkig is het wat Petrus betreft allemaal goed gekomen en is hij hersteld. Zo is er ook hoop voor ieder die de reiniging van zijn vroegere zonden is vergeten.

V10. Om voor een dergelijke situatie bewaard te blijven roept Petrus je opnieuw op tot ijver. Broeders en zusters hebben een gemeen-

schappelijke oorsprong. Ze zijn door God geroepen en uitverkoren. Dit besef is een positieve aansporing tot ijver. Als je weet geroepen en uitverkoren te zijn, zal dat tot ijver aanzetten om je *“roeping en verkiezing”* vast te maken. Het gaat erom dat jij voor jezelf onwrikbaar vasthoudt aan wat bij God onwrikbaar vastligt. God heeft je in de tijd geroepen. Dat God jou heeft geroepen, lijdt geen twijfel. Dat Hij je zou roepen, lag al vast in de eeuwigheid, want Hij heeft je uitverkoren voordat de tijd er was. Ook jouw uitverkiezing door Hem lijdt geen twijfel. Gods roeping en Gods uitverkiezing liggen onwrikbaar vast.

Van Gods kant is alles vast, maar jij moet jouw positie in de praktijk laten zien. Zover jouw verantwoordelijkheid gaat, moet jij je positie waarmaken, daaraan vasthouden en daarnaar leven. God wil mensen zien die Zijn rechten erkennen in hun leven. Hier op aarde, waar de Heer Jezus verworpen is, verlangt God ernaar mensen te zien die Hem aan de Heer Jezus doen denken. Een dergelijk leven bewaart je ook voor struikelen. Je hoeft dan nooit bang te zijn voor dwaalleraars die je van de weg van het geloof af zouden brengen, van de weg die voert naar het eeuwige koninkrijk.

V11. Als je geestelijke vooruitgang boekt, geeft dat niet alleen zekerheid, maar ook een belofte. Die belofte is *“de ingang in het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus”*. Iedere gelovige zal dat koninkrijk binnengaan, maar niet iedere gelovige zal dat op dezelfde wijze doen. Petrus spreekt over een ingang die *“rijkelijk”* is voor hen die hun roeping en verkiezing vastmaken. Het *“eeuwige koninkrijk”* is het koninkrijk van God in zijn eeuwige vorm. De Heer Jezus zal duizend jaar regeren over het koninkrijk van God, maar ook daarna zal dat koninkrijk niet ophouden Gods koninkrijk te zijn. Het zal wel van vorm veranderen als de eeuwigheid is aanbroken, waarbij er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen zijn (2Pt 3:13).

De regering van de Heer Jezus is een eeuwige regering (vgl. Op 22:5). Aardse koninkrijken komen en gaan. Daarvan is bij het ko-

ninkrijk van “onze Heer en Heiland Jezus Christus” geen sprake. Als het is gekomen, blijft het (vgl. *Dn* 2:44; 7:14; *Lk* 1:32-33). Als Zijn koninkrijk gevestigd is, zal Hij daarover regeren met al de Zijnen die Hem in de tijd van Zijn verwerping hebben aangenomen. Hij zal ieder van de Zijnen daarin een taak geven in overeenstemming met de trouw waarmee iemand Hem heeft gediend in de tijd van Zijn verwerping.

Allen die zich hebben ingespannen om Hem beter te leren kennen (*verzen* 5-8) en ijverig bezig zijn geweest hun roeping en verkiezing vast te maken (*vers* 10), zal Hij een rijkelijke ingang verlenen. Hij zal hen daarmee speciaal eren in tegenstelling tot hen die naar eigen inzichten hebben geleefd en als door vuur heen behouden zijn geworden (*1Ko* 3:14-15). Ik hoop dat jij je ervoor wilt inzetten die rijkelijke ingang te krijgen.

V12. Het is Petrus er niet om te doen nieuwe dingen te verkondigen. God heeft zijn brief ook niet in Zijn Woord opgenomen om je daardoor iets te openbaren wat je nog niet wist. Het belang van deze brief en van andere onderwerpen die meerdere keren in Gods Woord aan de orde komen, is dat je ze niet vergeet. Herhaling is ook vaak bedoeld als een bevestiging, om zekerheid te geven (*Fp* 3:1). Iets als bekend veronderstellen is geen reden er niet over te spreken. Het is belangrijk de waarheid in herinnering te roepen (*2Tm* 2:14; *Tt* 3:1; *Jd* 1:17).

De waarde van herhaling wordt vaak onderschat. Er zijn, denk ik, niet veel mensen, die door één keer iets gelezen of gehoord te hebben, dat nooit meer vergeten. Er is wel eens iets wat je leest of hoort dat onuitwisbaar in je geheugen gegrift is, maar dat zijn toch wel uitzonderingen. Je hebt herhaling nodig om alles wat Gods Woord aan je voorhoudt, te onthouden en uit te werken. Daarom moet je ook continu lezen. Mensen die zeggen dat ze de hele Bijbel een keer hebben doorgelezen en ‘dus’ wel weten wat erin staat, hebben geen relatie met God en geen zelfkennis.

Door het geloof in de Heer Jezus ken je de *“onderhavige waarheid”* (vgl. 1Jh 2:20-21). ‘Onderhavig’ betekent ‘waarvan sprake is’. Je bent in de waarheid die Petrus hier ter sprake brengt, bevestigd door het onderwijs dat je er al van hem over hebt ontvangen.

V13. Maar Petrus denkt niet dat zijn werk klaar is. Hij is tot de conclusie gekomen dat het nodig is om met herinneren door te gaan zolang hij leeft. Met *“deze tent”* bedoelt hij zijn lichaam waarmee hij op aarde de Heer dient. Tegelijk duidt ‘tent’ aan dat het een tijdelijke woning is (vgl. 2Ko 5:1-8). Hij heeft de taak die de Heer hem heeft opgedragen, getrouw tot het einde van zijn leven uitgevoerd. ‘Met pensioen gaan’ en het wat rustiger aan doen is voor hem niet aan de orde. Zijn broeders en zusters, de lammeren en schapen die de Heer aan zijn zorg heeft toevertrouwd, wil hij voortdurend aansporen tot een leven waarin God wordt verheerlijkt.

V14. Hij weet dat hij niet lang meer zal leven. Dat weet hij omdat *“onze Heer Jezus Christus”* hem dat *“duidelijk heeft gemaakt”*. Hiermee doelt Petrus op wat de Heer heeft gezegd in *Johannes 21* (Jh 21:18-19). Of hij daarnaast nog een speciale openbaring heeft gehad over zijn levenseinde, is niet met zekerheid te zeggen. In elk geval heeft de Heer hem gezegd dat hij zou worden gevangengenomen en dat hij een pijnlijke, gewelddadige dood zou sterven.

V15. In plaats van daarmee bezig te zijn doet hij er alles aan om zijn geliefde broeders en zusters een blijvende herinnering te geven aan alles wat hij hun had meegedeeld. Daarom schrijft hij deze brief. Hij weet dat de waarheid de dienaar overleeft. Daarom herinnert hij met het oog op zijn heengaan aan de waarheid van de komende heerlijkheid van Christus en het leven in geloof van de christen die daarnaar uitziet. Hij doet dat met ijver, ondanks zijn toch al gevorderde leeftijd.

Zijn inzet om je deze dingen mee te delen en blijvend voor je aandacht te brengen is een bewijs dat er geen apostolische opvolging is. Alles wat God voor al de Zijnen door de eeuwen heen van belang

achte, heeft Hij laten vastleggen in Zijn Woord. Daar staat het in onuitwisbaar schrift opgetekend. Daardoor lees jij, zoveel eeuwen na het heengaan van Petrus, nog steeds zijn bemoedigende woorden. Doe je winst ermee!

Lees nog eens 2 Petrus 1:8-15.

Verwerking:

Waarom is Petrus er zo op gebrand je te herinneren aan wat je weet?

2 Petrus 1:16-21

Het profetische woord

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

16 Want niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels hebben wij u de kracht en komst van onze Heer Jezus Christus bekendgemaakt, maar als ooggetuigen van Zijn majesteit. 17 Want Hij ontving van God [de] Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo'n stem tot Hem kwam: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden'. 18 En wij hoorden deze stem uit [de] hemel komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren. 19 En [zo] hebben wij het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te geven als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat [de] dag aanbreekt en [de] morgenster opgaat in uw harten. 20 Weet dit eerst, dat geen profetie van [de] Schrift een eigen uitlegging heeft. 21 Want niet door [de] wil van een mens werd ooit profetie voortgebracht, maar <heilige> mensen van Godswege hebben, door [de] Heilige Geest gedreven, gesproken.

V16. Petrus laat er geen enkel misverstand over bestaan dat de komst van Christus in majesteit realiteit is. Elke twijfel die daarover zou kunnen ontstaan, drukt hij radicaal de kop in. Die twijfel zou kunnen toeslaan als zijn lezers hun oor lenen aan de valse leraren die beweren dat die komst een fabeltje is. Zo zijn er ook vandaag veel christenen, ook vooraanstaande, geleerde heren, die een dergelijke komst naar het rijk van de fabelen verwijzen. Laat je door zulke door de duivel geïnspireerde mensen niets wijsmaken. Luister naar Petrus. Dan luister je naar een man die volkomen bij zijn verstand is en kan vertellen over wat hij zelf heeft meegemaakt.

Hij is geen navolger van een fata morgana, een zinsbegoocheling. Wat hij heeft verteld over “de kracht en komst van onze Heer Jezus

Christus”, heeft hij niet uit zijn duim gezogen, maar daarvan is hij een van de “ooggetuigen” geweest. Hij is geen welbespraakte fantast, maar een nuchtere realist. Hij en de andere apostelen – hij spreekt ook namens hen, wat je kunt zien aan het woord “wij” – zijn een in hun getuigenis. Het is niet slechts het getuigenis van één enkele getuige, maar van meerdere apostelen. Wat zij hebben bekendgemaakt, berust op hun eigen waarneming.

Zij hebben de Heer Jezus gezien in glanzende heerlijkheid en majesteit. Dat is gebeurd, zoals hij in *vers 18* zegt, “op de heilige berg”, dat is de berg van de verheerlijking (*Mt 17:1-8*). Daar hebben hij en Jakobus en Johannes als het ware een voorproefje gehad van de verschijning van Christus in heerlijkheid en van de kracht die daarmee gepaard gaat. Die heerlijkheid en kracht zullen “onze Heer Jezus Christus” kenmerken tijdens het vrederijk, wanneer Hij op aarde zal regeren.

V17-18. Na de verwijzing naar het *zichtbare* getuigenis, het getuigenis dat hij met eigen ogen heeft aanschouwd, spreekt Petrus vervolgens over het *hoorbare* getuigenis. Hij en de twee broers hebben gehoord wat God de Vader over Zijn Zoon getuigde. Petrus weet nog precies wat God de Vader zei. In wat Hij zei, gaf de Vader eer en heerlijkheid aan de Zoon. Petrus zal zich zeker hebben herinnerd hoe hij het voorstel heeft gedaan om drie tenten te maken, voor de Heer Jezus een, voor Mozes een en voor Elia een en hoe als reactie daarop de Vader alle aandacht alleen op Zijn Zoon heeft gericht.

Niemand kan in Zijn schaduw staan. Hij alleen is het waard om alle eer en heerlijkheid te ontvangen. De Vader gaf dat getuigenis om elk misverstand te voorkomen dat Zijn Zoon op één lijn gesteld zou kunnen worden met zelfs de grootste mannen uit Zijn volk (*Mt 17:4-5*). Vanuit Zijn heerlijke woonplaats sprak de Vader Zijn onverdeeld welbehagen in Zijn Zoon uit. Hij heeft Christus eer en heerlijkheid verleend (*Hb 2:9*).

In de stem die zij hoorden, weerklonk het hele welbehagen van God in Zijn Zoon. Die stem kwam van *“de luisterrijke heerlijkheid”*, dat is de wolk als het symbool van de woonplaats van God. Deze wolk was boven de tabernakel als het zichtbare teken van Gods tegenwoordigheid onder Zijn volk. Die wolk overschaduwde de drie discipelen. Vanuit die wolk klonk *“zo’n stem”*. Het welbehagen dat vanuit *“de luisterrijke heerlijkheid”* in die stem tot de Heer Jezus kwam, was de uiting van die heerlijkheid. Het Voorwerp was Hij aan Wie de Vader eer en heerlijkheid had gegeven.

Het hele tafereel daar op die heilige berg schitterde van heerlijkheid. En Petrus en Johannes en Jakobus waren erbij. Dat tafereel heeft een onuitwisbare indruk gemaakt. Ze hadden geloofd dat Christus de vervulling van de profetieën was.

V19. Door wat ze op die afgezonderde berg hadden gezien en gehoord, was *“het profetische woord”* nog *“vaster”* geworden. Petrus drukt zich in de stelligste bewoordingen uit om de twijfel aangaande de komst van het rijk weg te nemen. Vervolgens legt hij de nadruk op het profetische woord. Je *“doet er goed aan daarop acht te geven”*. Je geeft er acht op als je er rekening mee houdt, als het de richting van je leven bepaalt. Het profetische woord is *“als ... een lamp”* (Ps 119:105). In het licht ervan kun je zien hoe alles zich in de richting van de vervulling ontwikkelt.

Je hebt die lamp nodig omdat de wereld *“een duistere plaats is”*. De wereld zegt wel dat ze verlicht is, maar zonder Christus is het echt alleen duisternis (Jh 1:5). Het met ‘duisternis’ vertaalde woord betekent ‘smerig’, ‘vuil’. De wereld met al haar pracht en praal is naar Gods oordeel een smerige plaats en dat zal het ook zijn voor de christen die door God onderwezen is. Het enige licht dat door deze viezigheid heen dringt, is de lamp van de profetie.

De mensen van de wereld beelden zich in dat zij de wereld kunnen omvormen tot een vrederijk. Het is een illusie die zij net zolang koesteren tot de Heer Jezus komt en alle ongerechtigheid zal oor-

delen. De profetie voorzegt op vele wijzen Zijn komst en met Zijn komst het einde van de dag van de mens.

Als je werkelijk acht geeft op de profetie, zul je de profetieën ijverig bestuderen. Dat zal je voor de dwaasheid bewaren om je met de wereld te verbinden in haar streven naar een wereldvrede. Je zult je van de wereld afzonderen en de mensen in de wereld wijzen op de komst van de Rechter, opdat ze zich zullen bekeren van hun zonden om aan het oordeel te ontkomen. Jij weet dat Zijn komst aanstaande is, dat Hij zal komen als *“de Zon der gerechtigheid”* (Mi 4:2). Na het uitoefenen van het oordeel zal Hij Zijn vrederijk, het eeuwige koninkrijk, oprichten. Dan breekt de dag van Christus aan, de dag van Zijn heerlijkheid, en zal de lamp niet meer nodig zijn. Het profetische woord is dan ten volle vervuld.

Petrus spreekt echter niet over de zon, maar over de *“morgenster”*. Voordat de dag aanbreekt, gaat de morgenster op. Met de morgenster wordt ook de Heer Jezus bedoeld (vgl. Op 2:28; 22:16) en wel als Degene Die licht brengt. De morgenster verschijnt als het nog donker is, maar wel op het moment dat het aanbreken van de dag nabij is. De verschijning van de morgenster kondigt het opgaan van de zon aan.

Daarom zegt Petrus dat de morgenster opgaat in je hart, wat wil zeggen dat, terwijl er duisternis om je heen is, je hart gericht is op de aanstaande komst van de Heer Jezus. Daardoor leef je alsof het rijk al is gekomen en houd je nu al rekening met de rechten van de Heer Jezus, zoals het straks over de hele aarde zal gebeuren. Je bent, om het met een ander Schriftwoord te zeggen, ‘een zoon van de dag’ (1Th 5:5), dat is iemand die de dag nu al in zijn hart heeft.

V20. Voor een gezonde studie van de profetie geeft Petrus aan het slot van dit hoofdstuk nog enkele belangrijke aanwijzingen. In de eerste plaats, *“weet dit eerst”*, moet je een profetie niet op zichzelf bekijken, maar altijd in verbinding met andere profetieën. Petrus geeft hiermee de belangrijke regel dat je altijd *Schrift met Schrift moet*

vergelijken. Als je dat niet doet, ga je het profetische woord manipuleren en naar je hand zetten. Je gaat het dan verklaren zoals het jou het beste uitkomt. Maar de vervulling van de profetieën gebeurt op de wijze die in het Woord wordt vermeld en niet volgens eigen opvattingen. De sleutel voor het juist begrijpen van de profetieën is Christus, Zijn lijden en de heerlijkheid daarna. Het getuigenis van Jezus is immers de geest van de profetie (*Op 19:10b*).

V21. Het is van belang te bedenken dat profeten niet eigenwillig hebben gesproken, maar uit God. De oorsprong van Gods Woord in zijn geheel, waaronder de profetieën, ligt niet in de wil van de mens. Het is ermee als met de nieuwe geboorte die ook geheel van God uitgaat, zonder enige inbreng van de mens (*Jh 1:13*).

God de Heilige Geest heeft van mensen gebruikgemaakt om Zijn Woord te laten schrijven. Het waren "*heilige mensen*" omdat God hen apart stelde voor deze dienst. Zij schreven weliswaar op eigen initiatief, maar werden tegelijk "*gedreven*" of 'meegevoerd', 'gedragen', door de Heilige Geest (*2Tm 3:16*). Daardoor schreven ze niet hun eigen gedachten op, maar wat God wilde. Wat de bijbelschrijvers opschreven, is hun ingegeven door de Heilige Geest. Zij schreven wat de Heilige Geest wilde. Hier zie je wat inspiratie is: de werkzaamheid van de Heilige Geest in de bijbelschrijvers op het moment van hun schrijven.

Samenvattend leer je uit wat Petrus hier zegt, dat er drie elementen in de inspiratie zijn:

1. Het Goddelijke auteurschap van de Bijbel. God heeft Zijn Woord 'uitgeblazen', het komt van Hem, het is geen schrijven *over* God, maar *van* God.
2. Het menselijk instrument. Mensen zijn door God 'geheilgd', dat wil zeggen apart gesteld, om door Hem 'ingeblazen' te worden om neer te schrijven wat Hij wilde – wat overigens niet ten koste ging van hun eigen stijl, zij waren niet slechts 'schrijfmachines'.

3. Het geschreven resultaat. Het product van het 'blazen' van God en het door de Geest 'gedreven zijn' van de schrijvers is het Woord van God zoals je dat in je handen mag hebben.

Lees nog eens 2 Petrus 1:16-21.

Verwerking:

Wat is voor jou het belang van het profetische woord?

2 Petrus 2:1-6

Voorbeelden van Gods oordeel

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Er waren echter ook valse profeten onder het volk, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die verderfelijke sekten heimelijk zullen invoeren en de Meester Die hen gekocht heeft, zullen verloochenen en een spoedig verderf over zichzelf brengen. 2 En velen zullen hun losbandigheden navolgen, en om hen zal de weg van de waarheid gelasterd worden. 3 En door hebzucht met verzonnen woorden zullen zij koopwaar van u maken; het oordeel rust niet voor hen van oudsher en hun verderf sluimert niet. 4 Want als God engelen die gezondigd hadden niet gespaard, maar hen in de afgrond geworpen en overgeleverd heeft aan ketenen van donkerheid om tot [het] oordeel bewaard te worden; 5 en als Hij [de] oude wereld niet gespaard, maar Noach, een prediker van [de] gerechtigheid, een van de acht, behoed heeft toen Hij [de] zondvloed over [de] wereld van [de] goddelozen bracht; 6 en als Hij [de] steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en <tot omkering> veroordeeld, en ze tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven; ...

V1. Tegenover hen die door God werden gedreven (2Pt 1:21), de echte profeten, wijst Petrus nu op profeten die door de duivel worden gedreven, de “valse leraars”. Alles wat van God komt en daarom goed is, wordt door de duivel nagedaan. De valse profeten zijn het onkruid dat zoveel op de tarwe lijkt (Mt 13:24-25). Zij bevinden zich onder het volk van God, waaronder Petrus zijn dienst heeft. Hij waarschuwt de gelovigen voor hen. Valse profeten en valse leraren zijn geen nieuw verschijnsel. Ze waren er ook vroeger onder Gods volk (Jr 23:11-21). Ze zetten hun werk voort in de vele valse leraren die de christenheid inmiddels rijk is.

Er zijn vandaag niet weinig mensen die zich voor profeet uitgeven en zich daarbij als leraar voordoen. Valse leraren hebben toegang onder de christenen gekregen omdat Gods Woord niet of nauwelijks wordt gelezen. Dat komt omdat veel christenen geen leven uit God hebben en zij die wel leven uit God hebben, Gods Woord maar moeilijk vinden. Dit geldt vooral voor het profetische woord. Daarom wordt er geen acht op gegeven (2Pt 1:19).

Wie niet weet wat Gods Woord over de toekomst zegt, is een gemakkelijke prooi voor valse leraren die wel een fraaie toekomst weten te schilderen. Daar laten ze zich ook voor betalen (Mi 3:5). Valse leraren verdraaien Gods Woord en geven een andere betekenis aan bijbelse woorden. Ze spreken wat mensen graag horen (Jr 5:31). Hun boodschap sluit helemaal aan bij mensen die alleen leven voor hier-en-nu, zij luisteren daar graag naar (2Tm 4:3-4).

Deze valse leraren zijn erop uit om “*verderfelijke sekten heimelijk*” in te voeren (vgl. Hd 5:17; 26:5; 1Ko 11:18). Hun leringen zaaien altijd onenigheid en verdeeldheid omdat niet de Heer Jezus, maar zijzelf in het middelpunt staan. Ze zijn altijd uit op hun eigen eer en roem. Ze zoeken onstandvastige zielen en winnen deze voor hun verderfelijke leringen. Zo verzamelen ze mensen om zich heen en maken deze mensen los van de gemeenschap van gelovigen waarvan zij eerst deel uitmaakten. Sektevorming is een werk van het vlees en niet van de Geest (Gl 5:20). Daarin bevindt zich de kiem van het verderf.

Valse leraren gaan niet openlijk te werk, maar in het geheim. Dat laat zien dat ze bezig zijn met werken die bij de duisternis horen. Zulke werken kunnen het licht niet verdragen. Zodra je merkt dat iemand probeert jou op een geheimzinnige manier mee te krijgen in zijn ideeën, bijvoorbeeld over gemeentevorming, wees dan op je hoede. Toets wat er op je afkomt aan Gods Woord.

Vraag je ook af of het voorstel recht doet aan het gezag van de Heer Jezus. Een volgend kenmerk van een valse leraar is namelijk dat hij de Meester door Wie hij is gekocht, verloochent. Hij doet het eerst

voorkomen dat hij doet wat de Meester zegt, maar spoedig zal blijken dat hij in het geheel geen rekening met Hem houdt.

Dat hij door de Meester is gekocht, betekent niet dat hij een gelovige is. Hij is wel gekocht, maar niet verlost. De Heer Jezus is Eigenaar van het heelal en alles wat zich daarin bevindt, ook de mensen. Hij heeft door Zijn werk op het kruis de wereld gekocht. Hij kocht de wereld om de schat te bezitten die daarin verborgen was (*Mt 13:38,44*). Op gelijke wijze heeft Hij macht over alle vlees, dat zijn alle mensen. Van die macht maakt Hij gebruik door eeuwig leven te geven aan hen die de Vader Hem heeft gegeven (*Jh 17:2*).

Het gezag van de Heer Jezus is onbeperkt, maar daar houden deze verdorven lieden geen rekening mee. Hun verdorven handelen zal snel en onverwachts een daarbij passend oordeel van verderf over hen brengen. Het is een verderf dat ze voor zichzelf bereiden (*Rm 9:22*). Ze trekken het oordeel als het ware naar zich toe. Hij Die hen zal oordelen, is Degene van Wie ze nu nog de rechten verloochenen die Hij over hen heeft.

V2. In hun kielzog op de weg van het verderf gaan “*velen*” mee. Hun losbandige levensvisie en levenswijze is voor de massa aantrekkelijk. Je hoeft nergens rekening mee te houden. Je kunt je lusten volgen en ze de vrije teugel geven. Het voorbeeld van de valse leraren laat het zien. Dit is de waarheid zoals ze die graag horen en willen beleven. Weg met dat bekrompen denken van kleinzielige christenen die de Bijbel als knechtende norm voor hun leven hebben. Ze kunnen zelf ook wel lezen en dan lezen ze nergens dat God verbiedt dat je jezelf heerlijk kunt uitleven. De liefde is uit God en grenzeloos te genieten. Beperkingen zijn menselijke bedenkzels. De mens is een vrij wezen.

Dat door deze denk- en handelwijze “*de weg van de waarheid gelasterd*” wordt (*vgl. Rm 2:24*), komt niet bij hen op of ze hebben er geen boodschap aan. Met ‘de weg van de waarheid’ wordt de hele christelijke waarheid bedoeld, zowel in leer als in leven. Ongelovigen

moeten niets van Gods waarheid hebben en spotten ermee omdat christenen die de mond vol hebben van normen en waarden, Gods waarheid met voeten treden.

V3. Hun losbandige leven komt voort uit hun "hebzucht". Niet alleen hun daden zijn verdorven, ook innerlijk zijn ze vol verderf. Ze zijn erop uit hun volgelingen al het geld uit de zak te kloppen. Door prachtige redeneringen die volkomen uit hun duim gezogen zijn, maken zij hun slachtoffers. Deze argeloze mensen worden systematisch ontdaan van hun persoonlijkheid en bezit.

Voor valse leraren bestaat geen menselijkheid. Het zijn roofdieren die mensen slechts als koopwaar zien waaraan ze kunnen verdienen. In het grote Babylon, dat staat voor de rooms-katholieke kerk in de eindtijd, is het roofdier tot volwassenheid gekomen (*Op 18:12-13*). Het oordeel staat allang vast en zal onherroepelijk komen. Van sluimering, van indutten, alsof het wel zal meevallen en misschien wel voorbij zal gaan, is geen sprake.

V4. Dat God absoluut zeker het verderf zal oordelen, illustreert Petrus met drie voorbeelden uit het verleden. Het eerste voorbeeld betreft engelen die gezondigd hebben. Door wat in *Job* staat (*Jb 1:6; 2:1; 38:7*) te vergelijken met wat in *Genesis 6* staat (*Gn 6:2*) blijkt dat de zonde van de engelen de zonde is, die in de *brief van Judas* beschreven staat (*Jd 1:6*). Deze engelen hebben een menselijke gedaante aangenomen en hebben met vrouwen gemeenschap gehad. Daardoor hebben zij de plaats verlaten die God hun had gegeven. Dit is een vreselijke ongehoorzaamheid die God moet straffen. Hij heeft hen dan ook niet gespaard.

Wie van God afvalt, bewijst welbewust en doelbewust tegen Hem in te gaan en Hem te tarten in Zijn Wezen. Hij was het aan Zijn gerechtigheid verplicht om deze engelen "in de afgrond" te werpen, weg van de aarde en weg uit de hemel. Ze hadden voor de duisternis gekozen en die hebben ze als een gevangenis gekregen. Ze bevinden zich tot op deze dag in verzekerde bewaring in het voorportaal van

de hel, in afwachting van het definitieve vonnis. Dit zal worden voltrokken aan het einde van het vreedrijk, wanneer alle kwaad voor eeuwig zal worden opgesloten in de hel, de poel van vuur.

V5. Het tweede voorbeeld is de zondvloed die over de *“oude wereld”* is gekomen. God heeft ook de oude wereld niet kunnen sparen. De oorzaak is het hardnekkig in de slechtheid volharden van de mens. Steeds bedacht de mens het slechte, totdat de hele aarde ervan vervuld was (*Gn 6:5-12*). God heeft er wel lang geduld mee gehad, liefst honderdtwintig jaar (*Gn 6:3*). In die tijd heeft God in Zijn genade de mensen gewaarschuwd.

Door Noach heeft Hij de mensen Zijn gerechtigheid voorgehouden, dat Hij de zonde moet oordelen. Hij heeft tevens de weg tot behoud gegeven in de ark die Noach moest bouwen. Elke hamerslag van Noach was een waarschuwing voor het naderende oordeel. De prediking van Noach is helaas zonder resultaat gebleven, maar zonder dat dit iets aan de inhoud van zijn boodschap veranderde. Het bewijs, de zondvloed, kwam. Noach werd als enige behoed voor deze alles verdelgende ramp, samen met de leden van zijn gezin, die ook in de ark waren gegaan (*Hb 11:7*).

V6. Het derde voorbeeld is het oordeel over de steden Sodom en Gomorra. Deze steden stonden bol van de gruwelijkste zonden. Het leven van de mensen in deze steden bestond uit het voldoen aan alle lichamelijke behoeften en lusten, van eten en drinken tot een algemene beleving van homoseksuele gemeenschap (*Lk 17:28-29; Gn 19:4-5*). Deze diep verdorven leefwijze roept Gods oordeel over zich af. Gods handelen in oordeel wordt in het oordeel over deze steden wel het meest nadrukkelijk vermeld (*Gn 18:20-21; 19:24*).

Ook de radicaliteit van het oordeel is indrukwekkend. Petrus spreekt over *“tot as verbrand”* worden. Het is onmogelijk van as nog iets te maken. Ook heeft God deze steden omgekeerd. Deze steden hadden de orde die God in de schepping heeft gelegd, door hun homoseksuele gedrag omgekeerd en ontvingen daarvoor een overeenkomstige straf.

Er is nog een aspect verbonden aan dit oordeel, namelijk dat het als een afschrikwekkend voorbeeld dient voor ieder die het in zijn hoofd haalt om een dergelijk goddeloos leven te gaan leven. Je zondigt tegen je leven als je het leven van de steden Sodom en Gomorra in hun zondige levenspraktijk navolgt.

Ik denk dat Amsterdam de geest van Sodom en Gomorra ademt. Ook de hele Nederlandse samenleving is daarheen hard op weg omdat die geest haar doordrenkt. Laat je waarschuwen door dit voorbeeld en blijf trouw aan God en Zijn Woord.

Lees nog eens 2 Petrus 2:1-6.

Verwerking:

Waarvoor waarschuwt Petrus?

2 Petrus 2:7-16

De onrechtvaardigen en hun werken

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 7 en als Hij [de] rechtvaardige Lot gered heeft die zwaar te lijden had door de wandel in losbandigheid van de zedelozen; 8 (want deze rechtvaardige heeft, toen hij in hun midden woonde, dag aan dag [zijn] rechtvaardige ziel door [het] zien en horen gekweld met [hun] wetteloze werken) 9 dan weet [de] Heer Godvrezenden uit [de] verzoeking te redden, maar onrechtvaardigen te bewaren tot [de] dag van [het] oordeel om gestraft te worden; 10 en vooral hen die in onreine begeerte [het] vlees achterna gaan en [de] heerschappij verachten. Vermetel, aanmatigend, schromen zij niet [de] heerlijkheden te lasteren, 11 terwijl engelen, die in sterkte en macht groter zijn, geen lasterend oordeel tegen hen <vanwege [de] Heer> uitbrengen. 12 Dezen echter, als redeloze dieren, die van nature voortgebracht zijn om gevangen en omgebracht te worden, zullen ook, daar zij lasteren in dingen die zij niet begrijpen, in hun eigen verderf omkomen, 13 en [het] loon van [de] ongerechtigheid ontvangen. Zij achten de zwelgpartij overdag een genot; zij zijn vlekken en smetten en zwelgen in hun bedriegerijen, als zij bij u brassen. 14 Zij hebben overspelige ogen, die niet ophouden te zondigen; zij verlokken onstandvastige zielen en hebben een hart geoefend in hebzucht, kinderen van [de] vervloeking. 15 Door [de] rechte weg te verlaten zijn zij afgedwaald en volgen de weg van Bileam, [de zoon] van Bosor, die [het] loon van [de] ongerechtigheid liefhad, 16 maar een berisping voor zijn eigen wetteloosheid kreeg: [het] stomme lastdier dat met mensenstem sprak, verhinderde de dwaasheid van de profeet.

V7. Dezelfde God Die oordeel over de goddelozen brengt, is de God Die de rechtvaardigen uit de plaats van het oordeel redt. Als je de geschiedenis van Lot kent, zoals die in Genesis wordt beschreven

(Gn 13:5-13; 14:8-16; 19:1-38), dan wrijf je toch je ogen nog eens uit om er zeker van te zijn dat je goed leest wat hier van Lot staat: hij was een “rechtvaardige”. Het staat er zelfs tot drie keer toe.

Hij was allesbehalve een Noach, die gerechtigheid predikte. De rechtvaardigheid van Lot werd niet zichtbaar, ze kwam niet tot uiting, niet in zijn woorden en ook niet in zijn daden. Toch was hij een rechtvaardige en wel innerlijk. Daarom moest het ons ook door de Schrift zelf worden meegedeeld, anders hadden we het nooit geweten. Het strekt Lot uiteraard niet tot eer. Zo strekt het jou ook niet tot eer als niemand van jou zou weten dat je een gelovige bent of als andere gelovigen een vraagteken bij jouw geloof moeten zetten omdat ze er niets van zien.

V8. Dat Lot toch een gelovige was, blijkt uit het feit dat hij zwaar leed door wat hij om zich heen zag. Hij zag zedeloze mensen in losbandigheid leven. Hij woonde in hun midden en kwam er dag aan dag mee in aanraking. Hij hoorde hun smerige praat en hij zag hun vuile gedrag. Dat sneed hem allemaal door zijn ziel. Wat hij zag en hoorde, vervulde hem met walging. Wat dat betreft, is hij een voorbeeld voor christenen die zeggen dat het hun niets doet als ze bijvoorbeeld seksueel getinte scènes in een film zien. Snijdt het jou ook door je ziel als je de zedeloze billboards langs de weg ziet of de vuile taal om je heen hoort?

V9. De voorbeelden die Petrus heeft genoemd, maken duidelijk dat de Heer onderscheid weet te maken tussen “Godvrezenden” en “onrechtvaardigen”. Dat blijkt uit Zijn handelen met hen. Zijn handelen met de Godvrezenden blijkt uit hun uitredding; Zijn handelen met de onrechtvaardigen blijkt uit het oordeel dat Hij over hen brengt.

Hij weet met welke verzoeken mensen te maken hebben die eerbied voor Hem hebben. Deze verzoeken zijn geloofsbeproevingen, het zijn uiterlijke omstandigheden waarin gelovigen zich kunnen bevinden waardoor hun geloof op de proef wordt gesteld. Daaruit weet de Heer de Zijnen te redden. Hij is in staat de omstan-

digheden te veranderen of er doorheen te helpen of zelfs ook, zoals in het geval van Lot, de gelovige uit die omstandigheden weg te halen.

De onrechtvaardigen worden bewaard voor het oordeel. Geen enkele onrechtvaardige ontkomt aan het oordeel. Niemand kan weglopen voor God. Voor hen die zich niet buigen voor God, wordt de donkerheid van de duisternis bewaard (*vers 17*). Dit vormt een grote tegenstelling met de gelovigen die worden bewaard voor de erfenis, terwijl de erfenis bewaard wordt voor hen (*1Pt 1:4-5*).

V10. Na de voorbeelden die de onontkoombaarheid aan Gods oordeel hebben aangetoond, gaat Petrus verder met het aan de kaak stellen van de valse leraren. Onder hen bevindt zich een categorie die nog dieper verdorven handelt dan valse leraren al in het algemeen doen. Het is een categorie lieden die zich overgeeft aan de onreine begeerten van hun vlees en in mateloze arrogantie alle door God gegeven gezag met verachting behandelen. Vooral zij zullen door Gods oordeel worden getroffen.

Het gaat vandaag om 'christelijke' leraren die, om te voldoen aan hun eigen onreine begeerten, leren dat je seks kunt hebben met wie je wilt. Daarvoor weten zij de waarheid van Gods Woord zo te manipuleren, dat ze anderen van hun vrijheid overtuigen en op die manier hun lusten kunnen botvieren.

Ze hebben de euvele moed om elk gezag te tartten waardoor zij zich een beperking opgelegd voelen. Ze zijn zo arrogant en hoogmoedig, dat ze geen enkele verhindering voelen om Gods gezag te belasten en te verwerpen. Lasteren is het vals beschuldigen en met opzet kwaadspreken van iets of iemand, om de ander verachtelijk te maken. Een voorbeeld daarvan heb je in de feministische theologie die de orde die God in de schepping heeft gelegd, afwijst en ontkracht en weigert over God als Vader te spreken.

V11. In hun vermetelheid en aanmatiging gaat dit soort lieden zo ver, dat ze zich zelfs boven de machtigste engelen verheffen. Enge-

len die deze nietige en door en door verdorven mensen in kracht en heiligheid ver te boven gaan (*Ps 103:20; 2Kn 19:35*), durven niet te doen wat deze lieden wagen te doen (*Jd 1:9; Zc 3:2*). Hun groot-spraak en lastering wordt door de houding van deze vele malen grotere machten als volkomen verwerpelijk aangetoond.

V12. De lieden die zich daaraan schuldig maken, zijn ongelovigen die zich aanmatigend christenen noemen. Ze gedragen zich als “*redeloze dieren*” en worden daarom daarmee op één lijn gesteld. Bileam wordt zelfs nog *onder* de dieren gesteld, want hij wordt door een dier terechtgewezen (*vers 16*).

Net zomin als redeloze dieren kunnen valse leraren met inzicht over dingen nadenken. Ze begrijpen domweg niet waarover ze het hebben, al gebruiken ze nog zulke geleerde woorden. Net zoals de redeloze dieren naar hun natuur ertoe bestemd zijn om gevangen en omgebracht te worden, worden de valse leraren gevangengenomen en omgebracht. Zij handelen naar hun zondige natuur en ontvangen het resultaat van hun handelen.

Ze zijn niet geschapen tot het verderf, alsof ze ertoe bestemd zijn, maar ze komen “*in hun eigen verderf*” om. Ze brengen zichzelf onder het verderf. Zo zal iemand die er een vrije seksuele leefwijze op na houdt, zich AIDS op de hals kunnen halen en op deze wijze het loon ontvangen dat hoort bij zijn leven in ongerechtigheid.

V13. Ze oefenen hun activiteiten uit voor loon en dit is de manier waarop God hun dat zal betalen. Ik bedoel hiermee niet dat alle mensen die bijvoorbeeld AIDS hebben, deze ziekte hebben als loon voor hun leven in de ongerechtigheid. Iemand kan deze ziekte ook krijgen door onnauwkeurig handelen van anderen. Ik hoorde van iemand die besmet bloed toegediend kreeg. Iemand kan die ziekte ook oplopen bij het verplegen van deze zieken.

Een “*zweelgpartij overdag*”, als normale mensen aan het werk zijn, is voor hen het toppunt van genot. In plaats van vrijgevig zijn ze inhagig en schrokkerig. En bedenk daarbij dat Petrus het niet heeft over

hun gedrag in de wereld. Hij spreekt over mensen die zich te midden van het christelijke gezelschap bevinden. Ze brassen "bij u". Ze hebben hun plaats weten in te nemen te midden van de christenen om zich met hen te vermengen. Daar doen ze mee met eten en drinken op een manier die duidelijk maakt waaruit hun leven bestaat.

Juist vanwege dit soort mensen is afzondering noodzaak. Als we hen hun gang laten gaan, 'bevleken en besmetten' ze de christelijke gemeenschap. "*Vlekken en smetten*" zijn geen sieraad, maar bederven wat mooi en schoon is. Daarom moeten ze verwijderd worden zodra ze zichtbaar worden.

V14. Terwijl ze hun buik tegoed doen, zwerven hun ogen rusteloos heen en weer om zoveel mogelijk van het vrouwelijk schoon in zich op te slokken (vgl. *Jb 31:1*). In hun gedachten plegen ze overspel (*Mt 5:28*). Er is geen rem op hun schransen en er is geen rem op hun seksuele begeerten. Mensen die zich niet kunnen beheersen als het gaat om eten en drinken, kunnen zich vaak ook niet beheersen op andere terreinen. Zij zondigen constant, zonder ook maar een moment pauze.

Ze zoeken hoe ze "*onstandvastige zielen*", dat zijn mensen die hun vastheid niet in de Schrift hebben (vgl. *Ko 2:7*), aan zich kunnen binden om er voordeel van te hebben. Dit gedrag komt voort uit "*een hart*" dat getraind is "*in hebzucht*". Ze hebben een gevoel ontwikkeld waardoor ze precies weten wie ze tot prooi van hun hebzuchtige verlangens kunnen maken.

Petrus noemt hen kort en krachtig "*kinderen van [de] verloeking*". Ze komen voort uit een vloek en zijn een vloek voor allen die zich met hen inlaten. Hun einde is ermee in overeenstemming, want de Heer Jezus zal hen als vervloekten naar het eeuwige vuur verwijzen (*Mt 25:41*).

V15. Dwaalleraren hebben de rechte weg gekend (vgl. *1Sm 12:20-24; Hs 14:10*), dat is de weg van gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord, maar die verlaten. Vervolgens verdraaien ze ook nog de

rechte wegen van de Heer (*Hd 13:10*). Na de *dwaling* van Bileam (*Jd 1:11*) en de *leer* van Bileam (*Op 2:14*) komen ze terecht op de *weg* van Bileam en volgen die.

Door te spreken over “*de weg van Bileam*” stelt Petrus Bileam als hét voorbeeld van het gaan van een weg die van godsdienst handelswaar maakt. Je vindt zijn geschiedenis in *Numeri 22-24*. Daar blijkt dat hij zich uitgaf voor een profeet van God, terwijl hij Gods volk wilde vervloeken omdat hem daarvoor veel geld werd aangeboden. Dit geld wordt door God aangemerkt als “[*het*] loon van [*de*] *ongerechtigheid*”. Het is loon dat verdiend wordt met het doen van wetteloze werken.

V16. God verhinderde op bijzondere wijze de dwaasheid van de profeet om Zijn volk te vervloeken. Hij gaf het “*stomme lastdier*” waarop Bileam reed, het vermogen om “*met mensenstem*” te spreken. De ezelin berispte Bileam “*voor zijn eigen wetteloosheid*”. Hij had de ezelin tot drie keer toe geslagen, terwijl de ezelin hem alleen maar had gedragen en hem had beschermd tegen onheil (*Nm 22:22-33*). Hij bewees hiermee dat hij blind was voor waarschuwingen en volhardend doorging op zijn zelfgekozen weg. Door de ezelin tot hem te laten spreken maakte God duidelijk hoe dwaas de profeet was. In aansluiting daarop liet God Bileam zijn weg vervolgen, terwijl Hij hem dwong om Zijn volk te zegenen.

Ook vandaag heeft God Zijn methoden om tot dwaalleraren te spreken en vaak doet Hij dat ook op een wijze die hardnekkige, geldbeluste dwaalleraren verachtelijk maakt. Het zou goed zijn als zij daarvoor zouden luisteren tot hun behoudenis, anders zullen ze delen in het lot van Bileam (*Nm 31:8*).

Lees nog eens 2 Petrus 2:7-16.

Verwerking:

Welke kenmerken worden in deze verzen van valse leraren gegeven?

2 Petrus 2:17-22

Zich afwenden van de bekende weg

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

17 Dezen zijn waterloze bronnen en nevelen door [de] storm voortgedreven, voor wie de donkerheid van de duisternis bewaard wordt. 18 Want door vruchteloze gezwollen taal te uiten verlokken zij door vleselijke begeerten, door losbandigheden hen die sinds kort ontolucht waren aan hen die in dwaling wandelen. 19 Zij beloven hun vrijheid, terwijl zijzelf slaven van het verderf zijn; want door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men geworden. 20 Want als zij door [de] kennis van <onze> Heer en Heiland Jezus Christus de bevolkingen van de wereld ontolucht maar opnieuw daarin verstrikt zijn en erdoor overmeesterd worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste. 21 Want het was beter voor hen geweest de weg van de gerechtigheid niet gekend te hebben, dan na die gekend te hebben zich af te keren van het heilige gebod dat hun was overgeleverd. 22 Hun is overkomen wat het ware spreekwoord zegt: '[De] hond is teruggekeerd naar zijn eigen braaksel', en: '[De] gewassen zeug tot [het] wentelen in [de] modder'.

V17. Valse leraren zijn gelijk aan “waterloze bronnen”. Ze beloven verkwikking aan mensen die daaraan behoefte hebben, maar in plaats daarvan geven ze niets. Er komt geen levend water uit de bron die zij voorgeven te zijn, maar de dood. Dat staat lijnrecht tegenover de bron van water die de Heer Jezus is. Hij geeft water dat in ieder die het ontvangt tot een bron van water wordt waarmee ze anderen kunnen verkwikken (Jh 4:14; 7:38-39). Van die bron hebben dwaalleren nooit gedronken, want ze willen niet geloven in Hem Die de bron is. Zij zijn te vergelijken met gebroken bakken die geen water houden (Jr 2:13).

Deze lieden zijn ook te vergelijken met “*nevelen door [de] storm voortgedreven*”. Als iemand in nevelen is gehuld, weet hij niet waar hij is en kan hij ook onmogelijk iemand anders de weg wijzen. Nevel biedt geen enkel houvast en geen enkele oriëntatie. Zo is hun taalgebruik mistig, hun uitspraken zijn zweverig, de toon is zalvend. Ze spreken alleen tot het gevoel.

Ze worden genadeloos en rusteloos met grote kracht voortgedreven door ongrijpbare machten (*vgl. Jk 3:4*). Je kunt ervoor bewaard blijven heen en weer bewogen te worden door elke wind van leer als je acht geeft op het onderwijs van de gaven die door de Heer gegeven zijn aan Zijn gemeente (*Ef 4:14-15*).

De nevelen waarin de dwaalleraren gehuld zijn en waarin zij anderen hullen die naar hun leringen luisteren, zullen overgaan in volledige “*donkerheid van de duisternis*”. In de nevelen hebben ze zichzelf en anderen gehuld, terwijl de donkerheid van de duisternis door God voor hen wordt bewaard. Daar komen ze terecht omdat God hen daar zal brengen.

Het is de plaats waar alle licht afwezig is. God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis (*1Jh 1:5*). In de donkerheid van de duisternis ontbreekt elk spootje van Gods aanwezigheid. Er is voor een mens niets wat erger is dan dat God Zijn handen van hem aftrekt en hem volledig prijsgeeft aan dat waarvoor hij heeft gekozen.

V18. Dwaalleraren praten veel, maar zeggen niets. Het is allemaal gebakken lucht, opgeblazen, hol en zonder inhoud. Tallozen laten zich erdoor in de maling nemen en vertrouwen en bouwen op die nietszeggende woorden. Hun taal staat bol van woorden die de “*vleselijke begeerten*” actief maken. Hun valse leer spreekt aan omdat het mensen het lekkere gevoel geeft dat ze aan hun seksuele begeerten op losbandige wijze kunnen voldoen en zich ook aan allerlei ander kwaad ongeremd kunnen overgeven.

Hun woorden vinden ingang bij hen die nog steeds op zoek zijn naar de ware zin van het leven omdat ze die niet vonden in het ge-

zelschap van dwalende mensen waartoe ze eerst behoorden. Op hun zoektocht hebben ze ook hun oor te luisteren gelegd bij deze dwaalleraren. Omdat ze zelf geen enkel houvast aan de waarheid van Gods Woord hebben en ook naïef zijn in het persoonlijk onderzoeken daarvan, vallen ze in de grijpgrage handen van deze verdorven lieden.

V19. Het aas dat de valse leraren onstabiele zielen voorhouden, is de belofte van "*vrijheid*". Vrijheid in elk opzicht is het hoogste goed voor de autonome mens. Ook in de gemeente van God moet vrijheid zijn, vinden ze. We moeten geen slaven van tradities zijn. Je moet je eigen invulling aan het leven met God kunnen geven. Hoe je dat doet, daar heeft een ander niets mee te maken. Gezag erken je niet, je bepaalt zelf wat je wilt. Die boodschap gaat erin als zoete koek. Verantwoordelijkheid wordt niet gevraagd. Het gaat om genot, om *mijn* genot welteverstaan.

De mensen die dit prediken, zijn zelf "*slaven van het verderf*" (Jh 8:34; Rm 6:16). Ze zijn "*overmeesterd*" door de duivel en aan hem onderworpen. Ze laten zich door hem gebruiken, maar zijn er blind voor dat ze niets anders zijn dan zijn handlangers. In hun luid proclameren van vrijheid beseffen ze niet dat ze als slaaf van de duivel zijn spreekbuis zijn.

Jij bent daarentegen een slaaf van God geworden (Rm 6:12-14) omdat God jou daartoe heeft overmeesterd door Zijn liefde. Dat heeft je in de ware vrijheid gebracht. Ware vrijheid wil zeggen dat je onder de gehoorzaamheid van God bent met daarbij een nieuwe natuur die niets liever wil dan Hem gehoorzaam zijn. Zolang een mens niet onder de heerschappij van de Heer Jezus is, is hij niet vrij, want alleen de Heer Jezus kan werkelijk vrijmaken (Jh 8:36).

V20. Het gaat om hen die eerst de weg van de christen zijn gegaan, maar afvallig geworden zijn. Ze hebben eerst beleden christen te zijn, maar zijn weer teruggekeerd naar de uiterlijke onreinheid van de wereld, "*de bevelekkingen van de wereld*", waaraan ze eerst, door

christen te worden, ontkomen waren (2Pt 1:4). Het is duidelijk dat bij de mensen om wie het hier gaat, alles slechts uiterlijke schijn geweest is. Hun kennis blijkt niet anders dan alleen een uiterlijke, verstandelijke, kennis te zijn.

Mensen kunnen tot de conclusie komen dat het christendom van alle wereldgodsdiensten de beste papieren heeft. Het is een godsdienst van verdraagzaamheid en zorgzaamheid en vrijheid. Dat kan aanspreken en iemand tot een aanhanger daarvan maken. Van enige overtuiging van zonde en berouw daarover, van de noodzaak van bekering tot God en van redding door het bloed van Christus is geen sprake. Innerlijk is er dan ook niets veranderd.

Wat hen in het christendom heeft aangetrokken, wordt slechts in egoïstische zin beleefd: anderen moeten mij verdragen, anderen moeten ervoor zorgen dat ik aan mijn trekken kom, ik ben vrij om te doen waar ik zin in heb. Ze belijden Jezus als Heer en Heiland, maar niet op de manier die de Bijbel aangeeft. Hun belijdenis dat Hij Heer is, is slechts een lippenbelijdenis (Mt 7:21-23; Lk 6:46). Hun belijdenis dat Hij Heiland is, is niet meer dan de belijdenis dat Hij een 'Heelmaker' – die betekenis zit ook in het woord 'Heiland' – is van situaties waar ze zelf geen weg meer mee weten.

Zodra zulke mensen met dwaalleraren te maken krijgen, blijken ze in hoge mate vatbaar te zijn voor wat deze lieden uitkramen. De valse voorstelling die ze van de Heer Jezus hebben, is een prima toebereide bodem voor het ontvangen van nog meer verderfelijke voorstellingen over Hem. Als ze eenmaal in het kielzog van de valse leraren zijn terechtgekomen, worden ze onweerstaanbaar meegeleid naar "*de beoelkingen van de wereld*" waarin ze vroeger vastzaten en raken opnieuw daarin "*verstrikt*". Eenmaal verstrikt is er geen verweer meer en worden ze erdoor "*overmeesterd*". De wereld heeft hen weer volledig in haar greep. Hun situatie wordt dan erger dan toen ze zich uiterlijk bekeerden (vgl. Mt 12:45).

V21. Hoe groter de voorrechten zijn die een mens heeft, des te groter is zijn verantwoordelijkheid om daarmee in overeenstemming te leven. Daarom zal iemand die de wil van God heeft gekend en die niet heeft gedaan met dubbele slagen worden geslagen (*Lk 12:47-48*). Het lijkt net alsof het maar gevaarlijk is om veel van Gods Woord te weten en dat het veiliger is om je maar van de domme te houden. Een dergelijke opvatting getuigt echter niet van liefde voor de Heer Jezus en Gods Woord.

Petrus zegt dit met het oog op hen die zich met de borst vooruit uitgeven als christenen die het allemaal weten en bij wie iedereen terecht kan om de waarheid te leren kennen. Je moet er wel voor betalen natuurlijk. Zulke mensen zijn veel meer verantwoordelijk dan mensen die niet met de Bijbel zijn opgegroeid. Zij hebben lak gehad aan "*het heilige gebod*" van de Heer, dat is het woord van de Heer om heilig te zijn (*1Pt 1:16*). Zij zijn slechts uiterlijk heilig geweest, zonder een heilige natuur te bezitten als gevolg van bekering en geloof.

V22. Zij die bekend zijn geweest met de betekenis van het christendom en daar zelfs een tijd in hebben meegelopen en dan toch weer kiezen voor het verderf van de wereld, lijken op een hond en een varken. Petrus gebruikt een spreekwoord of beeldspraak met twee beelden die beide een waarheidsgetrouwe uiting zijn van wat er gebeurt als iemand het christelijk geloof heeft beleden en vervolgens terugkeert naar de wereld.

Het eerste beeld is dat van een hond. Een hond is een onrein dier dat zonder gevoel zich vraatzuchtig en schaamteloos volvreet met wat hij vindt of krijgt (*Js 56:11*). Een hond kent geen maat. Als hij te veel heeft gevreten, braakt hij het uit. Als hij weer honger krijgt, vreet hij zijn eigen braaksel op. Dit beeld is van toepassing op mensen die eerst de wereld vaarwel hebben gezegd en daar, aangespoord door dwaalleraren, weer naar terugkeren. Ze hadden geen innerlijke voldoening gevonden in de wereld en waren daaruit weggegaan. Nu keren ze er toch weer naar terug. Hieruit blijkt dat zij innerlijk niet werkelijk zijn veranderd. De hond is een hond gebleven.

Ze zijn niet alleen innerlijk tot de wereld, het braaksel, teruggekeerd. Het is ook te zien aan hun leven. Uiterlijk zijn ze als het varken dat terugkeert tot het wentelen in de modder. Je kunt een varken schoonspuiten en lekker laten ruiken, maar zodra het dier de kans krijgt zich weer in de modder te wentelen, zal het dat doen. Het voelt zich thuis in de modder. Dat is het grote verschil met een schaap, die een beeld is van de gelovige. Een schaap kan in de modder vallen, maar voelt zich er niet thuis en zal er weer uit weg willen.

Lees nog eens 2 Petrus 2:17-22.

Verwerking:

Om wat voor soort mensen gaat het hier?

2 Petrus 3:1-9

Spotters krijgen antwoord

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Geliefden, dit is al [de] tweede brief die ik u schrijf. In beide wek ik door herinnering uw oprechte gezindheid op, 2 opdat u terugdenkt aan de woorden die tevoren door de heilige profeten gesproken zijn en aan het gebod van de Heer en Heiland, door uw apostelen [verkondigd]. 3 Weet dit eerst, dat er in [het] laatst van de dagen spotters met spotterij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen 4 en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaderen zijn ontslapen, blijft alles zó [als] van [het] begin van [de] schepping. 5 Want moedwillig is hun dit onbekend, dat door het Woord van God [de] hemelen van oudsher waren en een aarde bestaande uit water en door water, 6 waardoor de toenmalige wereld, door water overstroomd, vergaan is. 7 Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde Woord opgespaard voor [het] vuur en worden bewaard tot [de] dag van [het] oordeel en van [de] ondergang van de goddeloze mensen. 8 Maar laat dit ene u niet onbekend zijn, geliefden, dat één dag bij [de] Heer is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. 9 [De] Heer vertraagt de belofte niet zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen.

V1. Na de valse en verdorven leer van slechte mensen in het vorige hoofdstuk in het licht te hebben gesteld geeft Petrus in dit hoofdstuk tegenwicht aan het ongeloof dat de wederkomst van de Heer ontkent. Die ontkenning gebeurt op grond van de mening dat in de zichtbare schepping alles blijft zoals het van het begin af was. Petrus richt zich hiervoor tot de ware gelovigen en maakt hun duidelijk wat de betekenis van ware profetie is. Het is nodig daar nadruk op

te leggen omdat het ongeloof zich steeds sterker manifesteert en het geloof bespot. Daarom wijst hij je opnieuw op het belang van het geschreven Woord (2Pt 1:20).

Zijn beide brieven heeft hij geschreven om je eraan te herinneren dat een *“oprechte gezindheid”* de noodzakelijke voorwaarde is om Gods Woord te begrijpen en toe te passen in je leven. Een oprechte gezindheid blijkt uit de houding die je tegenover de Schrift aanneemt. Als de Schrift spreekt, stem je daar dan onvoorwaardelijk mee in, of heb je er zo je bedenkingen tegen? Zonder volledige onderwerping aan de Schrift zul je de waarheid niet leren kennen en zul je omkomen in de speculaties van mensen die denken het beter te weten dan God.

V2. Alles wat er op je afkomt, moet je toetsen aan de Schrift. Daarnaar verwijst Petrus je. Dat alleen zal je hart standvastigheid geven. Hij wijst niet op nieuwe apostelen of oudsten. Nog minder wijst hij op de kerk, alsof die iets zou kunnen leren en gezag zou kunnen uitoefenen. Hij wijst op het Woord van God dat tot je komt zowel in de geschriften van het Oude Testament als in die van het Nieuwe Testament. Voor de inhoud van het Oude Testament herinnert hij *“aan de woorden die tevoren door de heilige profeten gesproken zijn”*. Voor de inhoud van het Nieuwe Testament herinnert hij *“aan het gebod van de Heer en Heiland door uw apostelen [verkondigd]”*.

De heilige profeten van vroeger hebben gesproken namens God om het volk terug te brengen tot gehoorzaamheid aan de wet en te waarschuwen voor Gods oordelen bij volhardende ongehoorzaamheid. Hun boodschap staat haaks op die van de valse leraren van het vorige hoofdstuk. Het gebod, dat van de Heer en Heiland afkomstig is, geeft uitdrukking aan de wil van de Heer die door de apostelen tot je komt (vgl. Mt 28:19c). Je hebt het allemaal in het geschreven Woord van God. De grote vraag is hoe jij staat tegenover het gezag van het geïnspireerde Woord. Het antwoord op die vraag bepaalt of je de tegenstanders van de waarheid kunt weerstaan of dat je door hen wordt overwonnen.

V3. Het lijkt erop dat Petrus als hij het thema van ware profetie weer opneemt, zich direct van de hevige tegenstand van de vijanden van God en Zijn Christus bewust is. De verkondiging van de waarheid en het vasthouden aan Gods Woord roepen altijd tegenstand op. Tegenstanders openbaren zich niet zolang de leugen gepredikt wordt, maar zodra het licht van de waarheid schijnt, zullen ze tevoorschijn komen en zich laten horen. En denk erom dat het geen incidenten zijn. Met de woorden *“weet dit eerst”* beklemtoont Petrus dat je er serieus rekening mee moet houden dat zulke mensen zich *“in [het] laatst van de dagen”* steeds nadrukkelijker zullen manifesteren.

Het mag voor jou een extra bewijs zijn dat het einde van alles nabij is (1Pt 4:7). Zodra jij spreekt over de komst van Christus om te oordelen, wijzen zij naar hun voorhoofd en verklaren je voor gek. Ze zullen niet naar je willen luisteren en je met hun spotternij belachelijk maken. Ze uiten zich zo, omdat ze naar hun eigen begeerten wandelen. Daar willen ze in voortleven. De gedachte aan een komende Christus als ‘spelbreker’ past daar niet in.

V4. Om het gelijk van hun bewering te onderbouwen wijzen ze op de in hun ogen altijd onveranderlijke gang van zaken sinds *“de vaders zijn ontslapen”*. Door te spreken over ‘de vaders’ zie je dat je te maken hebt met mensen die zich tot Gods volk rekenen. Toegepast op onze tijd gaat het om mensen die zich binnen de christenheid bevinden. Het zijn juist christelijke theologen die spotten met wat het geloof omarmt. Zij kennen de uitspraken over de komst van de Heer, maar ze steken daar de draak mee. Ze vragen waar Zijn komst blijft, die toch al zo lang geleden is aangekondigd.

Het is geen eerlijke, maar een spottende vraag. Ze geloven er niet in omdat ze zo modern zijn. Het past niet bij hun beeld van de natuurwetten. Wetenschappelijk gezien is het onmogelijk dat een dode levend wordt, naar de hemel gaat en dan ook nog weer terugkomt. Ze spreken wel over *“[het] begin van [de] schepping”*, maar of ze daarmee ook zeggen dat God de aarde in zes dagen heeft geschapen, is nog maar de vraag. Ze kunnen er evengoed mee bedoelen dat God door

middel van evolutie het heelal heeft laten ontstaan. Dat wordt wel ‘theïstische evolutietheorie’ genoemd. De dwaasheid van mensen die zich niet voor Gods Woord buigen, kent geen grenzen.

V5. Petrus legt de verborgen oorzaak van deze onkunde bloot. Er is moedwil in het spel. Deze mensen *willen* niet bekend zijn met Gods handelen. Het is een schuldige, bewust gewilde onwetendheid. Ze zoeken als het ware met gesloten ogen naar een zichtbaar bewijs. Dwaas als ze zijn, verdraaien ze bewust hoe de schepping is begonnen. In hun dwaasheid proberen ze de oorsprong van het leven te verklaren door de ontwikkeling van de dingen. Een beetje nuchterheid moet toch tot de conclusie brengen dat de schepping is geschapen door Iemand erbuiten en niet door zichzelf. De mens zoekt echter een verklaring voor het ontstaan van het heelal met uitsluiting van God.

Voor het geloof is het eenvoudig. De schepping is ontstaan door een handelen van God en wel door Zijn Woord (*Hb 11:3*). Hij heeft gesproken en het was er, want *“Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er”* (*Ps 33:9*). Zijn Woord is Zijn macht. Door het lezen van *Genesis 1* zie je dat de aarde op de derde scheppingsdag door God uit het water tevoorschijn is geroepen en vervolgens bestaat te midden van de wateren.

V6. Hetzelfde Woord van macht dat de werelden schiep, riep de wateren tevoorschijn om de aarde te verdelen. Dezelfde wateren die de aarde omgaven, zijn er weer overheen gegaan bij de zondvloed. Ook toen waren er spotters. Noach mocht praten wat hij wilde en waarschuwen voor de komende vloed als uiting van Gods toorn, maar ook toen wuifden de mensen zijn woorden weg. Ze geloofden eenvoudig niet in de mogelijkheid van een ingrijpen van God ten oordeel en ze hebben Noach bespot om zijn woorden. Dat deden ze *“tot op de dag dat Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en hen allen verdelgde”* (*Lk 17:27*). Toen was het uit met hun gelach. Zo zal het ook gaan met hen die nu spottend reageren op de waarschuwing dat er opnieuw een oordeel komt. Christus komt om de aarde te oordelen.

V7. Petrus gaat zelfs nog verder en wijst op het definitieve oordeel. Hij wijst op het vergaan van hemel en aarde en de ondergang van de goddeloze mensen. De toenmalige wereld is door water vergaan, de tegenwoordige wereld zal door vuur vergaan. Voor dit definitieve oordeel worden *“de tegenwoordige hemelen en de aarde ... opgespaard ... en ... bewaard”*.

De ondergang van de wereld wordt niet bewerkt door een mens, hoewel mensen en hun gedrag de aanleiding vormen. De wereld wordt bewaard door hetzelfde machtige Woord van God als waarmee Hij de werelden heeft geschapen. Hij spaart alles op tot de dag van het oordeel. Als de ongerechtigheid haar hoogtepunt heeft bereikt, zal Hij het oordeel voltrekken. Niets of niemand kan dat verhinderen of eraan ontkomen.

V8. De dag van het oordeel komt na de dag van de Heer, dat is de hele periode die Zijn verschijning ten oordeel en Zijn regering tijdens het vreedrijk omvat. Zover is het nog niet en soms lijkt het wel of de spotters gelijk hebben. Denk er dan aan dat het aspect ‘tijd’ voor God niet betekent wat het voor jou en mij betekent. God houdt zeker rekening met ons begrip van tijd. Hij weet hoe lang een dag kan duren. Daarom verkort Hij bijvoorbeeld de dagen van de grote verdrukking die de Zijnen moeten ondergaan (Mt 24:22). Maar voor God is er geen tijd. Bij Hem is één dag als duizend jaar en omgekeerd. ‘Laat dit ene je niet onbekend zijn’, zegt Petrus. Als je dat bedenkt, geeft dat je moed om vol te houden. Zie maar hoe God door de eeuwen heen bezig is geweest. Hij ziet vanaf het begin het einde en daar werkt Hij naartoe.

V9. Een eerste argument, dat het altijd al zo is gegaan en dat daarom de belofte van Zijn komst niet waar kan zijn, is weerlegd door te wijzen op de zondvloed. Het tweede argument, dat het al zolang heeft geduurd, is door te wijzen op de ‘tijdloze’ God ook weerlegd. Toch is dat maar een deel van het antwoord. Het oordeel wordt niet alleen uitgesteld omdat voor God tijd niet telt, maar ook omdat Hij lankmoedig is. Het is zeker geen *“traagheid”*, zoals sommigen spottend

beweren. Spotters begrijpen er niets van dat God ook om hunnentwil de Heer Jezus nog niet heeft gezonden om de wereld te oordelen.

Mensen spotten met de liefde van God, terwijl juist die liefde Hem ervan weerhoudt hen met Zijn oordeel te treffen. Denk eens aan jezelf. Ik weet niet hoe oud je bent en hoe lang je de Heer Jezus kent. Maar stel dat je de Heer Jezus drie jaar kent. Laat nu eens tot je doordringen waar je zou zijn als de Heer Jezus vier jaar geleden was teruggekomen. Raak je dan ook niet overweldigd door de lankmoedigheid van God? Hij wilde niet dat jij verloren zou gaan, maar dat jij tot bekering zou komen. Diezelfde lankmoedigheid toont Hij nog steeds tegenover mensen die verloren zouden gaan als de Heer Jezus *nu* zou komen.

Lees nog eens 2 Petrus 3:1-9.

Verwerking:

Wat spreekt jou allemaal aan in deze verzen?

2 Petrus 3:10-18

Opgroeien in genade en kennis

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

10 Maar [de] dag van [de] Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en [de] elementen brandend vergaan en [de] aarde en de werken daarop zullen gevonden worden. 11 Daar dit alles dus vergaat, hoe behoort u te zijn in heilige wandel en Godsvrucht, 12 terwijl u de komst van de dag van God verwacht en verhaast, ter wille waarvan [de] hemelen in vuur gezet zullen vergaan en [de] elementen brandend zullen wegsmelten. 13 Wij echter verwachten naar Zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. 14 Daarom, geliefden, daar u deze dingen verwacht, beijvert u onbesmet en onberispelijk voor Hem te worden gevonden in vrede. 15 En houdt de lankmoedigheid van onze Heer voor behoudenis, zoals ook onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijsheid u heeft geschreven; 16 evenals ook in alle brieven, waarin hij over deze dingen spreekt, waarin sommige dingen moeilijk te begrijpen zijn, die de onwetenden en onstandvastigen verdraaien, zoals ook de overige Schriften, tot hun eigen verderf. 17 U dan, geliefden, nu u dit van tevoren weet, weest op uw hoede dat u niet, door de dwaling van de zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid; 18 maar groeit op in [de] genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot [de] dag van [de] eeuwigheid. <Amen.>

V10. Als je hier leest over “[de] dag van de Heer”, wordt daarmee niet een periode van vierentwintig uur bedoeld, maar een langere periode. Je leest even verder over “de dag van God” (vers 12) en in het laatste vers van dit hoofdstuk over “[de] dag van [de] eeuwigheid”. Het zal duidelijk zijn dat daarmee geen dagen worden bedoeld zoals wij die kennen. ‘De dag van God’ is de periode waarin God het voor het

zeggen heeft en 'de dag van de eeuwigheid' is de dag waaraan geen einde komt. 'De dag van de Heer' is de periode waarin de Heer het voor het zeggen heeft.

Nu heeft de mens het nog voor het zeggen. Dat komt omdat de satan nog de overste van de wereld is en de mens in zijn macht heeft. Aan die periode komt een einde en dat einde is dichtbij. De dag van de Heer begint wanneer Hij de gelovigen tot Zich heeft genomen en de wereld begint te oordelen. De beschrijving daarvan vinden we in het boek *Openbaring*. Daar zien we dat Hij vanaf *Openbaring* 6 de aarde en hen die daarop wonen begint te oordelen.

Dat gaat door tot Hij op de wolken verschijnt en de opstand van de mens tegen Hem radicaal neerslaat en de handlangers van de satan in de hel worden geworpen (*Op* 19:11-21). Vervolgens wordt de satan gegrepen en in de afgrond geworpen, waar hij duizend jaar lang wordt opgesloten (*Op* 20:1-3). In die tijd heerst de Heer Jezus in gerechtigheid en vrede (*Op* 20:4-6).

Het aanbreken van de dag van de Heer zal voor de spotters en alle goddeloze mensen volkomen onverwacht en ook ongewenst zijn, net zoals dat voor het bezoek van een dief geldt (*Mt* 24:43; *1Th* 5:2,4; *Op* 3:3; 16:15). Die dag zal eindigen met het "brandend vergaan" van de "elementen". Aan het einde van het vrederijk wordt de grote, witte troon opgericht, waarop de Heer Jezus plaatsneemt. Wanneer dat gebeurt, zullen de aarde en de hemel voor Hem wegvluchten (*Op* 20:11). Dat zal niet geruisloos, maar met "gedruis" gebeuren.

Alle elementen waaruit de hemel en de aarde zijn samengesteld en het bestaan ervan verzekerd hebben, zullen brandend vergaan, inclusief alle werken die daarop ooit door mensen zijn gedaan. Alles wat de mens heeft opgebouwd tot zijn eigen glorie en gemak, blijkt voedsel voor het vuur van Gods oordeel te zijn. Niets blijft daarbij verborgen, niets zal voor dat vuur onvindbaar zijn. Alle slechte werken en alle kwade dingen "zullen gevonden worden" (vgl. *Jh* 3:19-20). Alle dingen waarop het vlees zijn verwachtingen heeft gebouwd, zullen voor altijd verdwijnen.

V11. Als je dit zo leest en de inhoud tot je laat doordringen, zal het je aanzetten tot een *“heilige wandel en Godsvrucht”*, dat is een Godvruchtig leven. Wat Petrus zojuist heeft geschilderd, kan niet anders dan een verlangen opwekken om nu al zo te leven, dat de zonde op geen enkel onderdeel van je leven vat heeft. Het is trouwens geen verzoek, maar zo *behoor* jij, die belijdt dat je een kind van God bent, te zijn.

Als alles vergaat – en dat doet het! –, waar leef je dan voor? Een heilige wandel is een wandel afgezonderd van de wereld. Godsvrucht betekent dat je in je leven op Gods eer gericht bent. Zeker, er zijn veel dingen in het leven die leuk zijn om te doen of te hebben. De wereld weet niet beter en kan niet anders doen dan daarnaar te jagen. Hoe jouw opstelling daarin is, wordt bepaald door je kijk op de toekomst. Is die zoals die door Petrus hier wordt voorgesteld? Is het realiteit voor jou dat de dag van de Heer voor de deur staat (*Jk 5:8-9*)? Het antwoord daarop geef je niet met je mond, maar door je manier van leven.

V12. Jouw leven op aarde en de dingen op aarde zijn tijdelijk. De dingen op aarde verdwijnen, maar jouw leven mag in het perspectief staan van *“de komst van de dag van God”*. Op de dag van God is er niets anders te zien dan God en alles wat van Hem is (*1Ko 15:28*). Je mag die dag verwachten. Je heilige wandel en je Godvruchtige leven zullen de tegenstand en vijandschap van de wereld oproepen. Dat kan je verlangen naar de dag van God alleen maar groter maken. Je mag je naar die dag uitstrekken, hem verwachten.

Petrus spreekt zelfs over het ‘verhaasten’ van die dag. Wat daar precies mee wordt bedoeld, is me niet helemaal duidelijk, maar ik heb er wel een paar gedachten over. Het kan zijn dat door die dag intens te verwachten, hij ook sneller zal aanbreken. Hoe meer je leeft in verbinding met God en Zijn wil doet, des te sneller gaat de tijd en dus zal die dag ook eerder voor je aanbreken. Het kan ook zijn dat door jouw getuigenis mensen tot bekering komen, waardoor de laatste spoedig aan de gemeente wordt toegevoegd. Als de gemeen-

te compleet is, komt de Heer Jezus en begint de vervulling van alles waarover Petrus heeft gesproken.

Op zichzelf genomen ligt het moment van het aanbreken van de dag van God vast in Gods plan (*Mt 24:36*). In Zijn soevereiniteit heeft God echter ook het leven van de Zijnen een plaats in Zijn plannen gegeven. Het is hetzelfde als met het gebed. Je zou kunnen zeggen dat bidden geen zin heeft, want alles gaat toch zoals God het heeft bepaald. Toch lees je meerdere keren dat God Zich laat verbidden. God geeft het gebed van de Zijnen een plaats in Zijn plannen. Op dezelfde wijze kun je, denk ik, meewerken aan het verhaasten van de dag van God door je manier van leven.

God zal Zelf die dag laten aanbreken door het in vuur zetten van de hemelen en het brandend laten wegsmelten van de elementen. Toch zie jij niet uit naar het eindoordeel, maar naar de dag van God. Het oordeel moet noodzakelijk plaatsvinden, opdat de dag van God kan komen.

V13. Waar jij wel naar uitziet en wat jij verwacht, is de vervulling van de belofte dat er "*nieuwe hemelen en een nieuwe aarde*" zullen zijn. Dat is het ogenblik dat de zonde van de wereld wordt weggenomen (*Jh 1:29*). Alles wat aan de zonde herinnert, is dan weggedaan. Er is geen enkele herinnering meer aan. Alles is compleet nieuw gemaakt (*Op 21:1-5*). Dan "*woont*" de "*gerechtigheid*" er. Dat betekent dat de gerechtigheid tot rust is gekomen, want er is niets meer waartegen het recht moet worden gehandhaafd.

Ook in het vrederijk zijn er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (*Js 65:17-18*). Dan zal de vloek van de schepping zijn weggedaan die daar door de zonde van de mens op is komen te liggen (*Rm 8:19-22*). "*Het gelaat van de aardbodem*" is vernieuwd (*Ps 104:30*). Overall is vrede, want de Vrededorst regeert (*Js 9:5-6*). Veel profetieën spreken erover (*Js 11:6-10; Js 35:1-10*). Toch is het nog niet de volmaakte toestand. Er kan nog gezondigd worden, wat dan direct met de dood zal worden bestraft (*Js 65:20; Ps 101:8*). De Heer Jezus regeert en de gerechtigheid *heerst*.

V14. Als je zo uitziet naar het nieuwe, zal het verlangen aanwezig zijn om je met ijver in te zetten om de Heer te ontmoeten in een toestand die naar Zijn hart is. “Onbesmet” wil zeggen dat niets van het oude leven, je leven in de zonde, meer bij je te zien is. Het gaat erom dat je geen oude, zondige gewoonten meer handhaaft. “Onberispelijk” wil zeggen dat anderen niets meer op je kunnen aanmerken. Kort gezegd komt het erop neer dat de Heer Jezus in je leven te zien is. Hij was en is de volmaakte Onbesmette en Onberispelijke.

Je inzet om zo de Heer te ontmoeten zal je innerlijk vrede geven. Ook zal de Heer je dan niet aantreffen terwijl je met anderen aan het ruzie maken bent. Je zult, voor zover het van jou afhangt, vrede houden met alle mensen (*Rm 12:18*).

V15. “De lankmoedigheid [of: het geduld] van onze Heer” is geen traagheid of vergeetachtigheid. Hij komt echt terug. Je hoeft niet te denken dat Hij je vergeet als Hij je lang laat wachten op Zijn komst. Houd Zijn geduld “voor behoudenis”. Je mag eraan denken dat zolang Zijn komst uitblijft, Hij zoekt naar het behoud van zondaren (*1Pt 3:20*). Als Hij komt om je te halen, is de genadetijd definitief voorbij.

Voor een onderstreping van zijn onderwijs doet Petrus een beroep op “onze geliefde broeder Paulus”. Het is mooi om te zien dat Petrus zo over Paulus schrijft. Je weet misschien nog wel dat Petrus een keer openlijk door Paulus is vermaand (*Gl 2:11-14*). Dat heeft, zo blijkt hier, bij Petrus geen wrok of bittere gevoelens tegen Paulus doen ontstaan. Paulus was een wijs vermaner en Petrus had een luisterend oor (*Sp 25:12; 15:31*).

Petrus herinnert zijn lezers eraan dat Paulus hun ook over lankmoedigheid heeft geschreven. Mogelijk bedoelt hij de *brief aan de Hebreëen*. Ook in andere brieven heeft Paulus erover geschreven. Dat heeft hij gedaan, zegt Petrus, “naar de hem gegeven wijsheid”. Hij erkent de dienst van Paulus ten volle als een dienst die hij van de Heer heeft gekregen. Het is belangrijk dat jij ook elke dienst erkent die de Heer aan een ander geeft en dat je in het verrichten van die dienst ook de wijsheid van de Heer ziet.

V16. Petrus stelt ook vast dat *“alle brieven”* van Paulus *“waarin hij over deze dingen spreekt”* deel uitmaken van de Heilige Schrift. Door te zeggen *“zoals ook de overige Schriften”* – dat zullen de Schriften van het Oude Testament zijn – stelt hij die brieven daarmee op één lijn.

Niet alles wat Paulus heeft geschreven, is gemakkelijk te begrijpen. Zelfs Petrus had moeite met enkele dingen. Wat moeilijk is, is daarom niet onwaar. Het mag ook nooit tot geringschatting van het Woord van God voeren. Nog minder mag het voeren tot het *“verdraaien”* ervan. Toch gebeurt dat en wel door *“de onwetenden en onstandvastigen”*. Een ‘onwetende’ is iemand die niet heeft geleerd omdat hij zich aanmatigt alles al te weten. Wie op zichzelf vertrouwt, is dom. Hij is ook ‘onstandvastig’. Zo iemand heeft geen enkel houvast en zwalkt door het leven. Hij is daarbij ook gevaarlijk, want hij kan goed praten en doen alsof hij alles weet. Zulke mensen zullen proberen wat op je te krijgen.

V17. Je bent gewaarschuwd. Je weet alles *“van tevoren”*. ‘Wees op je hoede’, waak over jezelf en over wat je in Christus bent geworden en hebt gekregen. Als je niet vaststaat, is het gevaar groot dat je wordt *“meegesleept”*. *“De zedelozen”* dwalen omdat ze geen rekening houden met God en Zijn Woord. Laat je niet met hen in. Ga niet met je zorgen en nood naar hen toe. Ze zullen je alleen maar meeslepen in hun verdorven kijk op de dingen met als gevolg dat je je *“eigen standvastigheid”* kwijtraakt. Je zult met hen gaan zwalken en in het verderf eindigen, als je niet door Gods genade alsnog terugkeert naar Hem.

V18. Om daarvoor bewaard te blijven moet je geestelijk opgroeien. ‘Opgroeien’ betekent volwassen en sterk worden. Je moet opgroeien *“in [de] genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus”*. Het gaat erom dat je je steeds meer van de *“genade”* van de Heer Jezus bewust wordt, die steeds beter gaat begrijpen en er steeds meer in gaat leven. Denk er vaak aan dat Hij je Heer en Heiland is en hóe Hij dat geworden is. Lees daarvoor Gods Woord. Door het lezen in Gods Woord leer je Hem ook steeds beter kennen, want ook bij het

opgroeien in “kennis” gaat het om Hem, “onze Heer en Heiland Jezus Christus”.

Hem komt alle heerlijkheid toe, “nu”, op aarde in je leven van lijden, en straks, in “[de] dag van [de] eeuwigheid”, dat is als de eeuwige volmaaktheid is aangebroken.

Lees nog eens 2 Petrus 3:10-18.

Verwerking:

Hoe beïjver jij je om onbesmet en onberispelijk te worden gevonden als de Heer komt?

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

1. De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
2. De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelieën en *Handelingen*.
3. De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
4. Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is de publicatie ook in boekvorm te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de Duitse website www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren en een aantal in het Duits en Engels vertaalde commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

